

ZPRÁVY Z KRAJSKÝCH POSTUPOVÝCH PŘEHLÍDEK

DENÍK DĚTSKÉ SCÉNY

pátek - 15. června

TRUTNOV 2007

číslo - 0.

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA

RECITAČNÍ PŘEHLEDKA PRAHA 21. - 22. 4.

Den první

První den recitační přehlídky v Praze zaplnili útulný sálek v DDM v Praze 8 recitátoři I. a III. kategorie, jejich doprovod, rodiče a příbuzní. Celkem se sešlo 34 účinkujících, 19 v první a 15 v kategorii třetí. Celý den přehlídky probíhal jako setkání spřízněných, s velkým prostorem pro společné dílny i společné hry v přilehlé herně. I celý název pražské přehlídky Pražské poetické setkání 2007 odkazoval především ke společenské funkci přehlídky, k vzájemné inspiraci a setkávání, než k prestižnímu soupeření. A bylo to znát i v celkové atmosféře. Účastníci nebyli v křeči, upřímným potleskem byli odměněni všichni přednášející. Vzkazy, připomínky a postřehy, které jednotliví interpreti dostávali do svých "schránek", byly inspirativní a povzbuzující. Byl to velmi příjemný den a organizátoři názvu přehlídky – poetické setkání – věru dostali.

V první kategorii se objevila řada zajímavých výkonů, ale často vzhledem k velkému rozsahu textu nebylo v silách interpretů sdělit jej. Ocenění získali **Jakub Cibula**, **Magda Malinová**, **Anna Daňková** a **Jáchym Hájek**.

Ve třetí kategorii jsme slyšeli vyzrálé výkony, ale ne vždy si recitátoři dokázali vybrat vhodné texty vzhledem ke svému věku, zralosti či schopnostem. Ocenění v této kategorii si odnesli **Terezie Jelínková**, **Marie Tučková**, **Lenka Švorcová**, **Kateřina Schropferová** a **Filip Bojič**. Ocenění s postupem na celostátní přehlídku získala **Anežka Berčíková**. Text P. Gripariho Pár bot nepostrádal humor a napětí a interpretka v něm prokázala své vypravěčské kvality. Nejen díky originálnímu výběru textů postoupila také **Klaudie Osičková** s texty P. Nikla: Pohádka o abecedním pořádku je, když se v abecedě poschováváte a S. Silversteina: Jednorozčí.

Jiřina Lhotská (za lektorský sbor ve složení Jiřina Lhotská, Lucie Králová a Radka Blatná)

Den druhý

Nedělní poetické setkání dne 22. dubna v DDM Přemyslská v klubu Osma bylo opravdovým uměleckým zážitkem. Setkali jsme se zde se zástupci druhé a čtvrté kategorie, jejichž úroveň byla opravdu vysoká. A proto bylo udělování četných ocenění a výběr postupujících opravdu nelehkým oříškem.

Účastníci v mnoha případech zvolili velmi zajímavé texty, technika projevu u většiny recitátorů byla rovněž na dobré úrovni a některá vystoupení dokázala posluchače hluboce zasáhnout hloubkou myšlenky, opravdovostí přednesu, ale i vitpem (někteří diváci se smáli, až jim i vytryskly slzy). Lektorský sbor ve složení Jaroslav Provazník, Jakub Hulák a Michaela Lažanová se proto v průběhu diskuzí nad nejpovedenějšími texty mnohdy dostával do úzkých.

Ve druhé kategorii porota udělila řadu ocenění (jako například ocenění za nápad při interpretaci textu, či za soubor s náročným textem a mnohá další). Pro postup na trutnovskou Dětskou scénu nakonec nakonec porota po bezvýhodné diskusi vybrala tři recitátory: **Jindřicha Svobodu** s textem M. Macourka Ostrov pro šest tisíc budíků, **Kláru Nohalovou** s básní E. Leara Sovák a Micinka a jako náhradnici **Kristinu Ježkovou** s básní E. Frynty Kořata.

Hodnocení čtvrté kategorie bylo rovněž poměrně náročné, neboť i v ní vystoupilo množství velmi kvalitních recitátorů. I zde byla oceněna řada účastníků a porota se opět musela rozhodovat mezi třemi vyrovnanými výkony. Do Trutnova by sice nejráději poslala všechny tři interprety, ale nakonec udělila přímý postup **Marku Schwarzovi** s texty W. Klimáčka: Zločin v šatníku a Petera Hilleho: Balada na hloupost a **Tereze Kroupové** s texty A. Berkové: Nazdar Ančo! a Něco na podlaze od E. Jandla. **Magdalena Denková** s texty A. Berkové: O malé bílé cedulce a Formanova žena (ze Zpěvů sladké Francie) postupuje jako náhradnice.

Děkujeme za příjemně strávenou neděli bohatou na hezké přednášečské zážitky.

Michaela Lažanová

DIVADELNÍ PŘEHLEDKA OTVÍRÁNÍ 31. 3. - 1. 4.

Do poroty letošního Otvírání jsem přišla tak trochu z jiného světa. Svým vzděláním a povoláním patřím do kolony „tanec“. Kromě všech možných jiných aktivit, které mě s ním pojí, zasedám často v porotách přehlídky scénického tance. Vidět přehlídky dětské dramatické tvorby se mi poštěstí málokdy. O to více si tyto příležitosti užívám a vychutnávám. Není to jen tím, že je to vítaná změna a příjemné osvěžení. Užívám si to, čím se divadlo od tance liší a poslední dobou ještě více to, co tyto obory spojuje. Těch paralel vidím čím dál tím více.

Jednou z věcí, která pro mě dětskou dramatickou tvorbu a dětský scénický tanec spojuje, je to, že obsahují dvě roviny – rovinu pedagogickou a rovinu tvůrčí. Obě jsou nesmírně důležité a nedají se od sebe oddělit. Nejlepší věci člověk na jevišti vidí ve chvíli, kdy se obě podaří dostat do rovnováhy.

Vy divadelníci máte v něčem zdánlivě snadnější život. Dětské dramatické tvorbě je na první pohled dopřána jistá bezstarostnost. Tanec, stejně jako zpěv a instrumentální hudba, před sebou valí balvan základní technické průpravy. Ono penzum dovedností, které je nutné k tomu, aby dítě vůbec bylo schopné zahrát jednoduchou skladbu, zazpívat složitější píseň, či zatančit jakýkoliv tanec. Činohra si vedle nich poskakuje s lehkýma nohama a volnýma rukama. Vedoucímu souboru v roli pedagoga-režiséra trvá nesrovnatelně kratší dobu, než může dítě postavit na jeviště.

Kromě toho má něco, o čem se pedagogovi-choreografovi ani nesnilo: má v ruce text! Má ony noty, které mu někdo jiný připravil. Má záchytný bod, pevnou podlahu, která je jasně definovaná a od které se může libovolně odrážet. Pedagog-choreograf je na všechno sám. Dá-li se choreografie přirovnat k textu, pak si jej musí nejen napsat, ale mnohdy si musí vymyslet také jazyk, abecedu a fonetickou soustavu a musí ho své interprety pokáždě znovu naučit číst.

Na druhé straně jste zase ochuzeni o ono osvobozující dobrodruží „výtečné interpretační techniky“. Jejich přednosti oceníte ve chvíli, kdy po mnohaměsíčním úsilí z vám svěřeného tvorečka nedokážete ani pod pohrůžkou brachiálního násilí vydolovat jakýkoliv výraz. Vždycky se pak můžete utéct k etudám a nekonečným opakováním několika kroků docílit absolutní dokonalosti v jejich pro-

vádění. Technika je báječný oděv. Když se dobře použije na zakrytí bezduchosti formy, vydá za tuny brokátu. V tomhle ohledu je herec na jevišti vždycky tak trochu nahý.

Ted' ale zpátky k letošnímu Otvírání.

Co si z téhle přehlídky pamatují nejvíce? Především šťastné děti. Možná o něco sebevědomější, než ty, které potkávám na tanečních festivalech. Možná o něco silnější v kramflecích a decibelech, ale stejně zaujaté tím co dělají.

Stejně tak ve mně zanechala něco každá z inscenací, které jsem viděla. Některé jsou mi bližší, některé jsou mi vzdálenější, některé mi přinesly mrazení v zátylku a spoustu otázek. Někde byla jasná ruka režiséra, která celý tvar od počátku do konce uhněla, jinde možná převládala vůle dětí. Některé stály na textu, jiné na gestu, ale ve všech bylo něco, co mi přineslo inspiraci, ať už v jakémkoliv smyslu toho slova.

Ze všech autorů či vedoucích, kteří se na této přehlídce představili, je mi asi z pocho-pitelných důvodů nejbližší práce Lenky Tretiagové. Měla zde letos dvě inscenace. Ta první, určená malým dětem z **Dětského studia Divadla Ponec**, se jmenovala **O Uršule**. Lenka Tretiagová je výjimečná osoba jak v dětské činohře, tak v dětském scénickém tanci. Stojí rozkročená mezi dvěma póly a dobře udržuje rovnováhu. Na přípravu tanečnicků jde přes dramatickou výchovu a na přípravu činoherní přes pohyb. Výsledkem jsou děti, které přesně vědí, jak zacházet s jevištěm. Jejich potěr ani v nejranějším věku nebloudí v prostoru. Přesně ví kde stojí a proč. Ví, kde a kdy začíná pohyb, nebo herecká akce. Mají-li rekvizitu, vědí proč ji mají a co s ní mají dělat a navíc se vždycky chovají jako soubor. Cítí se na jevišti navzájem. To je věc, kterou člověk mnohdy marně touží vidět i u profesionálů. Uršula je ukázkou toho, jakým způsobem této kvality dosahuje. Je to krátká hrůčka o holce Uršule a skřítčích, kteří se snaží dostat něco z jejího koláče. Báječně si na ní procvičí práci s prostorem a zákonitostí akce a reakce. Má-li nějaký nedostatek, tak dramaturgicky nevyjasněný konec, nicméně spíše než inscenační počín má tahle věc velkou hodnotu pedagogickou.

Ronja, dcera loupežníka, druhý představení Lenky Tretiagové, je naopak určená starším dětem. Přivezlo jí **Taneční studio Light při ZUŠ Na Popelce**. Vznikla na motivy stejnojmenné knihy Astrid Lindgrenové a spojuje velmi zajímavým způsobem taneční pasáže s mluveným slovem. Zaslouhuje být viděna v lepších podmínkách, než v jakých jsme ji měli možnost vidět my. Zaslouhuje jeviště a dobrou akustiku. Smekám před nasazením, s jakým jí všichni zúčastnění hrají a tančí.

Dalším velice zajímavým představením byl **Němý film** skupiny **KUK ZUŠ Biskupská Praha 1**, kterou vede Ivana Sobková. Originální kousek. Příběh vyprávěný prostředky němého filmu. Byl by v podstatě dokonalý, kdyby soubor ještě trochu zapracoval na technice – celá tahle hezká, lehká a vtipná věc stojí a padá s gestikou a pantomimickými schopnostmi interpretů. Věřím, že se to ještě změní. Mají tu nejlepší motivaci – postoupili na celostátní přehlídku.

Stejně tak mi v paměti zůstane pohádka **O cikánské lásce** souboru **Počerničci**, v režii Bary Jelínkové a Saši Ptáčkové. V podstatě dokonalý celek, na kterém bylo vidět neuvěřitelné množství práce, které si osobně nesmírně vážím: jazyková, herecká příprava, zpěv, hudba a tanec. Možná, že až něčím přesahuje rámec amatérské tvorby. Tomuhle představení sluší volně prostranství. Je rozmanitější, má silnější atmosféru, ale stálo by za to řešit problém s přesným vymezením scénografie, která je mnohdy imaginární, a proto se někdy dubluje, někdy přemísťuje a divák v ní

trochu tápe. Jestli tahle inscenace má v něčem drobný problém, tak je to adekvátnost použitého materiálu k věku interpretů. Je nesmírně pěkné, že je zde využito celého souboru, od nejstarších po nejmladší děti. Měly by ale mít roli přiměřenou svému věku. Nemůžou dělat to samé, co ti „dospělí“. Není to ani třeba. V cikánském ležení je pro malé děti spousta místa.

Velmi zajímavou předlohu měl zase **Pan Pes a jeho přátelé** od **VY-PRO-MY-PRO ZŠ Zličín** pod vedením Dany Svobodové. Jejimi aktéry byla zvířata v poněkud netradičních rolích. Zaujal mě způsob stylizace některých momentů ve hře. Třeba jízda Pana Psa na koloběžce prováděná na židli.

Představení **Pravda o Sněhurce** souboru **Náhoda ze ZUŠ Klánovice**, které napsal a nastudoval Michal Černý, mělo také své kouzlo. Celá inscenace působila sice malinko chaoticky, ale byly v ní i muzikálové prvky, který by stálo za to dotáhnout do konce. Sympatické bylo, že si děti samy vytvářely výtvarnou složku představení. Bylo poznat, že k ní mají velmi osobní vztah. Bylo to sympatické i přes to, že je jejich kulisy v mnoha momentech technicky zrazovaly. I přes to, že na jevišti bylo někdy až příliš velké množství rekvizit. Byly prostě jejich.

Trochu podobně na tom byla i **Moderní pohádka** v nastudování paní Kateřiny Bajerové a v podání dětí ze **ZUŠ Kladská**. Byla to původní hra tak trochu o Červené Karkulce a tak trochu o Šípkové Růžence a tak trochu jí chyběla pointa, ale i tady se děti podílely na scénografii a hrály pohádku s chutí.

Rozum a štěstí od téhož souboru a stejné autorky pro mě byl zajímavý použitím stylizace, kterou se podařilo udržet od začátku až téměř do konce. Stálo by za to zamyslet se nad scénickou hudbou.

DDS Ty-já-tr-Načerno mladší, DDM Praha 7 skvěle odrecitoval celý **Český rok**. Autorkou inscenace byla paní Radka Tesárková. Někde na počátku jsem mluvila o paralelách. Tahle věc mi připomíná propracovanou choreografii, ve které člověk obdivuje technickou vyspělost tanečnicka, ale ze které číší chlad, protože přes onu úžasnou techniku nedohlédne na jeho duši. Krásný námět, odrecitovaný způsobem, před kterým se skláním, ale je velmi staticky jevištně pojatý. Nevím do jaké míry si to děti opravdu užijí. Myslím, že jim nebylo dovoleno ke vzniku téhle inscenace ničím přispět. Možná by stálo za to oddělit od celku Vánoční hru. Logicky sice celý cyklus završuje, ale vydá za samostatné představení.

Poslední dvě hry, které jsem na přehlídce viděla, mi uvíznou v paměti asi tím, že mě přinutily klást si různé otázky. Tou první byl **Dům na zbourání** z pera Tennessee Williamse v podání žáků **HELE, ZUŠ Křtinská, Praha 4** a v nastudování paní Hany Robotové -Doulové. Je to nádherná hra, ve které jsou věty, které vibrují v morku kostí. Nemůžu ale souhlasit s paní režisérkou, že je to hra pro čtrnáctileté děti, protože je o čtrnáctiletých. Ani s jejím argumentem o Shakespeareovi Julii. Shakespeare Julii napsal jako třináctiletou, ale nevěřím, že kdy počítal s tím, že tuhle roli bude tak mladé děvče hrát. Notabene jí psal pro chlapce.

A také nevěřím, že to dětem nemůže ublížit. Opět ty mé taneční paralely. Problém není přimět nezvratěného tanečnicka, aby otočil dvě piruety. Nebezpečí je v tom, že ty dvě piruety nakonec udělá. Nedostane se k nim ale tou správnou cestou, která mu za čas dovolí otočit piruety tři. Bude už vždycky umět otočit dvě piruety, ale jenom jedním jediným způsobem.

Darebák David a nová učitelka od souboru **TAJGYSTAJGI ZUŠ Biskupská,**

Praha 1, který vede paní Hana Trázníková, je pro mě asi oříškem nejtěžším. Tahle miniatura o malém převítovi, který má nad každým navrch, má pro mě trochu podivnou morální pointu. Nemůžu se zbavit pocitu jisté pedagogické bezradnosti a neřízeného režijního chaosu. Jediné, co si tu děti mohou skutečně užít, je naprostá anarchie a svoboda nahlas a veřejně říkat sprostá slova. Možná ale, že i tohle je v životě důležité!

Elvíra Němečková

STŘEDOČESKÝ KRAJ

RECITAČNÍ PŘEHLÍDKA KOLÍN 31. BŘEZNA

Porota: Ema Zámečnicková, Dominika Špalková a Martina Delišová

Přehlídka se konala v krásném sálku místní ZUŠ, který se však později ukázal býti malým na počet účastníků přehlídky. Organizátorky se totiž rozhodly, údajně z finančních důvodů, uspořádat všechny čtyři kategorie v jeden den. Jsem nucena přiznat této verzi pořádání recitačních soutěží mnohé výhody - stačí jeden „doprovod“ pro všechny kategorie, zdá se, že je třeba menší počet porotců, rodiče dětí mají zřejmě volno a aniž by museli obětovat den dovolené, mohou své ratolesti doprovodit a povzbudit. Děti a nadšenci mají možnost zhlédnout všechny kategorie, vše je odbyto rychle a najednou... Jako porotkyně jsem však s touto variantou příliš spokojena nebyla. Odehrával se maratón, při kterém mi hodiny a pořadatelé úporně šlapali na paty, kdy nebyl čas nejen na běžné lidské potřeby (k dispozici k poradám poroty jsme měly malou místničku bez stolu, kávy, čaje a možnosti zakoupení jakéhokoliv pokrmu, o kraťoučkové polední pauze se pro nás v cizím městě nedalo stihnout si něco sehnat atd.). Hlavně nezbyly téměř čas a síla na seminář, debaty s dětmi a pedagogy, přestože tuto část přehlídek považují za podstatnou, inspirativní a podnětnou. Dle mého názoru bylo těž nešťastné pozvat všechny účastníky na prezenci v 8.00 hodin a nechat recitátory i s doprovody čekat do odpolních hodin, kdy byli všichni, děti i jejich průvodci, unavení a netrpěliví. Svě nerudné připomínky pak sdělovali porotě, která se z posledních sil snažila neošidit čtvrtou kategorii o zaslouženou pozornost a ataky roztrpčených rodičů jí nepřidaly. Nutno ovšem zdůraznit, že Dům dětí a mládeže v Kolíně pořádal krajské kolo poprvé, jeho pracovnice se snažily připravit vše co nejlépe a byly vstřícné připomínkám a návrhům na zlepšení.

Přes výše uvedené připomínky bylo pro mne (a věřím, že i pro mé kolegyně) „porotování“ 31. 3. příjemné. Nyní na ně vzpomínám jako na setkání s šikovnými dětmi a skvělými nadšenci pro dětský přednes. Byly tam nejen tváře mě mnoho let známé a milé, ale i dosud neznámé, o to však zajímavější. Velmi mne potěšilo, že mnozí využili mé nabídky telefonní či emailové konzultace, obojí jsem nabídla jako náhradu za debatu nad výkonem recitátorů na místě (ta byla ošizená z důvodů uvedených výše).

Čili odbornou úroveň přehlídky hodnotím kladně. Pravda, objevilo se několik nešťastných přehmatů ve výběru, či uchopení textu, ale nebylo jich mnoho. Též jsme se v porotě shodly v názoru, že jsme se nepotkaly s recitátorem 3. a 4. kategorie, u kterého by obě vystoupení byla možno hodnotit jako vynikající, ale převažovaly recitace na krajské kolo zajímavé a sdělné, několik výkonů doslova zazářilo, proto jsme všechny možnosti doporučení na celostátní přehlídku dětských recitátorů v Trutnově využily.

Ema Zámečnicková

Ze 2. kategorie postoupili na celostátní přehlídku **Michal Rys** s přesně vystavěným a vypointovaným textem D. Heviera Zapomnětlivý parašutista a **Anna Kadlecová**, která vtipně a osobitě přednesla báseň J. Guggenmose Rybička v rybníce. Ze 3. kategorie postoupili **Matouš Bureš**, který zaujal především neotřelým podáním Macourkova Racka Chechtavého a **Marie Kubátová**, která přesně, citlivě a s nadhledem interpretovala Pidiženušku P. Šruta. Ve 4. kategorii zaujali nejvíc **Václav Dědič** s mimořádně kultivovaným a sdělným přednesem náročných textů *Ukradený kaktus* od K. Čapka a *Petrolejová lampa* od J. Seiferta a **Lenka Auterská**, která se v interpretaci *Romea a Julie* od K. Čapka a Nerudovy *Balady rajské* projevila jako mimořádně skvělá vypravěčka.

red.

DIVADELNÍ PŘEHLÍDKA STOCHOV 31. 3. - 1. 4.

A podeváté setkání v tvořivé, příjemné atmosféře naplněné šesti soutěžními a jedním inspirativním představením, dílnami pro děti, rozborovými semináři pro vedoucí, vlídným, laskavým zacházením všech organizátorů a pohodou zúčastněných.

Pohádková cesta za Sněhurkou, trpaslíky a mravenci se jmenovalo představení dětského divadelního souboru **Specifik z Lužce nad Vltavou**. Divadelně erudovaný režisér František Zika přesně odhadl možnosti dětí a postavil montáž tří nepřilíš sourodých částí inscenace na efektu černého a stínového divadla. Představení tak dominuje především technická složka – a nutno říct, že velmi přesně. Škoda, že děti nedostaly větší úkol, který by jim umožnil jednat na jevišti v situacích a vztazích.

Varieté paNa Šlose, (divadlo NA ŠLOSE Sedlčany) je budováno jako řada výstupů jednoho ne příliš profesionálního varieté. Holčička, divačka, která se představení zúčastní spolu se skupinou kamarádů, nachází v postavě nešikovného kouzelníka kamaráda a přítele, se kterým se může vydat do světa snů a představ. Autorský text působí nevyváženě a neumozňuje zprostředkovat interpretům skrze příběh divácký zážitek.

Představení **Wenuše** souboru **Vrtule Slaný** vychází z textu R. Bradburyho *Celé léto* v jediném dni. Dramatizace osvědčené předlohy akcentuje především téma šikany v dětském kolektivu. Představení je působivé, emotivní (především scénou šikany Margot za použití potravinové fólie). Zajímavý je i pokus (i když ne zcela dramaturgicky promyšlený a divadelně vybudovaný), posunout ústřední klíčový motiv předlohy. Děti setkání se sluncem „prošvihnou“ – zrovna šikankují Margot. Síla okamžiku setkání se sluncem je zprostředkována virtuálním vstupem Williamova otce. Konfrontace samotných dětí se sluncem, jeho silou a energií, se zde nekoná. Závěrečný „přerod“ členů party pak

Z představení se vytratil i Macourkův humor. Přes úskalí, která s sebou Macourkův text při převedení na jeviště přináší, jsme viděli tvořivé a nápadité představení.

Hříčka **Kterak Bučice lehly popelem** zakončila soutěžní část přehlídky. V anekdotické drobničce využila příležitost především děvčata v rolích myšek. Představení ale určitě nabízí příležitost „hraní si na“ využít v podstatně větší míře a povýšit jej na téma této jednoduché anekdoty v podání souboru **Dr. JUP Jílové**.

Jiřina Lhotská

JIHOČESKÝ KRAJ

RECITAČNÍ PŘEHLÍDKA STRAKONICE 26. A 27. 4.

Jihočeská krajská recitační přehlídka je tak trochu putovní. Před několika lety se domy dětí a mládeže dohodly, že se v pořádání přehlídky budou střídát. Nakonec zbyli pouze dva kandidáti. Český Krumlov a Strakonice. Takže se přehlídka koná střídavě v Krumlově a ve Strakonících.

Letos se ve Strakonících sešlo celkem 48 dětí. Zajímavější byly určitě výkony mladších recitátorů. V první nepostupové kategorii byly dokonce uděleny tři ceny, **Natálii Postlové**, **Petru Křížánkovi** a **Jakubu Lukáčovi**. Ve druhé kategorii se objevili dva výrazní interpreti **Veronika Kuchařová** a **Vítek Malota**. Oba dva jsou výborní vypravěči, prokázali schopnost prostřednictvím textu okamžitě navázat kontakt s posluchači a postupují do celostátního kola. Ze třetí i ze čtvrté kategorie vybrala porota do Trutnova po jednom interpretovi. Ve třetí kategorii (mimořádně velmi slabé) zaujala **Magdalena Homolková** citlivým a dobře vystavěným textem Jana Skácela Uspávanka se starými domy a z kategorie čtvrté (ve které se objevilo pouze deset interpretů) postupuje **Martin Fišer**, který ve svém autentickém projevu dokázal s nadhledem zprostředkovat úryvek textu P. Šabacha Opilé banány i Werichův text Lev a notes.

Škoda, že stejně jako v loňském roce v Českém Krumlově ani letos ve Strakonících zatím pořadatelé neumožnili dětem před samotnou přehlídkou seznámit se v dílnách. Tak snad příště.

Jiřina Lhotská

DIVADELNÍ PŘEHLÍDKA BECHYŇSKÉ JARO 30. 3. - 1. 4.

Letošní Jaro v Bechyni bylo tentokrát jubilejní patnácté a pokud bychom k souborům připočetli i recitační vsuvky ředitele KS (Štěpána Ondřícha), tak se ho zúčastnilo patnáct divadelních souborů se svými vystoupeními (tedy čtrnáct dětských kolektivů plus jeden jednotlivec). Přehlídka proběhla na konci posledního březnového týdne ve dvou dnech, a to během pátku a soboty.

Divadelní náplň Bechyňské přehlídky a její vlídnou tvář formuje v posledních letech poměrně ustálená skupina vedoucích se svými soubory, které se zde setkávají, navzájem sledují kam za uplynulý rok došli a hovoří spolu o průběhu a výsledcích své práce. Chtěl bych věřit, že i oni vidí mne (v roli porotce) tak rádi, jako já je (v roli těch, kteří se věnují dětem i divadlu). Mezi tyto soubory patří už tradičně českobudějovická Lannovka, soubory z Petrovic, Dramatický kroužek ZŠ Bechyně, Růžek z Českých Budějovic a v posledních dvou letech si mezi nimi našli místo i Prdlouši z Horní Pěny.

Za druhou, spíše odvrácenou tvář přehlídky, by pak šlo označit těch několik souborů, které se v průběhu let sice střídají, ale přesto mají některé společné rysy. Charakteristické jsou například neúměrnou délkou představení (nejlépe něco přes hodinu), bezradnými dětmi na scéně drmolícími „fláky“ textu, výrazným kostýmováním a bytelnými kulisami. Jejich dalším typickým znakem bývá, že opouštějí Bechyni ještě před setkáním s lektorským sborem a ostatními vedoucími souborů.

Jinak se letošní přehlídka vyznačovala poměrně rozsáhlým spektrem zajímavých témat a námětů, z nichž alespoň některé bych chtěl zmínit. Viděli jsme široký průřez od divadelní klasiky jako je **Strašidlo Cantervillské (Lannovka České Budějovice)**, přes parodicky zpracovanou foglarovku v dívčím obsazení **Rychlé šípy („Nic nás nenapadlo“ Petrovice)**, dále inscenaci s hlubokou symbolickou rovinou **Město masek (Lannovka)**, k vidění byla i absurdní jedoaktovka od P. H. Camiho **Drama na oceáně (Dramatický kroužek ZŠ Bechyně)**, následovala dobře zahrnaná klasicky ohotnická pohádka **Kašpárek a Kopřivka (DDS Petrovice)**, potom jsme zhlédli futuristickou hudebně

pohybově stínoherní koláž **Nanostory (Prdlouši Horní Pěna)**, dále pak aktualizaci Andersenovy Sněhové královny pod názvem **Gerda (Růžek Č.B.)** a vše končilo roztomilou recitační drobničkou **Když zatejká (Lannovka)**. Naše diskuse s vedoucími se především točily kolem dramaturgie uváděných inscenací a to jak ve smyslu výběru kvalitního divadelního textu, vlastní tvorby, nebo převodu literárních předloh a jejich úprav do divadelního tvaru.

Jestliže jsem na začátku hovořil o tom, že přehlídka proběhla, tak opravdu slovo „proběhla“ nejlépe vystihuje její letošní charakter. Představení na sebe navazovala v přesném časovém harmonogramu jedno za druhým, takže mezi nimi nebyl ani pro děti ani pro dospělě okamžik pro vydechnutí a doznění dojmů (raději ani nemluví o nedostatku času pro porotce na přípravu diskusí a chybějícím času na jejich oběd). Vzhledem k tomu, že Bechyňské Jaro nemá žádný mechanismus „předvýběru“ souborů a zároveň panuje celkem pochopitelná snaha zvládnout přehlídku ve dvou dnech do sobotního odpoledne, dostává se jinak perfektně zorganizovaná akce do časového stresu.

Na závěr tedy jedna kacírská myšlenka: předvýběru by se měla povinně zúčastnit ta představení, jejichž délka přesahuje hodinu. To není špatné ani pro ostatní přehlídky, že?

Radim Svoboda

(porota vulgo lektorský sbor pracovala ve složení Jindřiška Bumerlová, Marie Poesová a R.S.)

PLZEŇSKÝ A KARLOVARSKÝ KRAJ

RECITAČNÍ PŘEHLÍDKA OSTROV 20. 4.

Ostrovská krajská přehlídka sólových recitátorů do 15 let je typická pohostinností, pohodou a soustředěností. Recitátoři jednotlivých kategorií se pod vedením středoškolačů z LDO ZUŠ Ostrov (vychovaných Irenou Konývkovou a Lucií Veličkovou) seznámí a připraví na své vystoupení – a nejde jen o rozmluvení, seznámení s prostorem a odstranění trémy. Zvláště recitátoři třetí a čtvrté kategorie působí dojmem, že přijeli na příjemnou schůzku se svými přáteli. A tak možná ani není náhoda, že v Ostrově můžete potkat řadu významných učitelských osobností a že je často úroveň jednotlivých kategorií až na výjimky velice vyrovnaná. Málokdy zde potkáte velmi slabé výkony a nebo zjevně dramaturgické omyly. Podobně tomu bylo i letos.

První kategorie

Dvanáct recitátorů první kategorie zvolilo převážně texty domácí provenience. Setkali jsme se s J. Žáčkem, P. Šrutem, J. Skácelem, S. Rudolfem, E. Fryntou, O. Hejnou, H. Doskočilovou a pouze se dvěma autory zahraničními – S. Michalkovem a R. Goscinnym. Čtyřikrát v próze, jinak v poezii. Nejmladším recitátorům se příliš nedařilo navazovat dobrý kontakt s posluchačem a některé výkony byly i přes všechnu péči starších kamarádů poznamenány trémou. Největším oříškem byla výslovnost a práce s přímou řečí.

Čestné uznání si domů odvezly čtyři dívky: **Karolína Kodajková**, **Ráchel Dvořáková**, **Nikola Pohlová** a **Helena Střelcová**. Ocenění byli 2 chlapci: **Tomáš Picka** (S. Michalkov – Nemuset spát) a **Ondřej Müller** (R. Goscinný – Kryšpín má brýle).

Druhá kategorie

I recitátorů druhé kategorie bylo dva- náct. Při výběru textu převažovala próza, polovi- nu recitovaných textů napsali čeští autoři (P. Šrut, M. Lukešová, M. Macourek a J. Neruda). A právě próza přednášeče nejčastěji zrazovala – některé úryvky byly nevhodně kráceny a nebo byly příliš dlouhé. Délka textů sváděla k přílišnému tempu a horší artikulaci.

Čestné uznání získali: **Jiří Kubík**, **Tomáš Kočíš**, **Adéla Mubištová** a **Daniela Matoušová**.

Na celostátní přehlídku do Trutno- va postupuje **Markéta Aranyossová** (Horst Bosetzky – Jinak je s tebou ámen) a **Barbora Buchtelová** (Pavel Šrut – Kočičí král).

Třetí kategorie

Jedenáct recitátorů třetí kategorie překvapilo kvalitním dramaturgickým výběrem (pouze jeden text byl zvolen nevhodně) a velmi vyrovnanými výkony. Úroveň zvládnutí textů byla vyšší než u recitátorů kategorie čtvrté.

Čestné uznání získali **Jakub Velička** a **Kristýna Šajtošová**.

Do Trutnova pojede **Nazareno Klug** (S. Townsendová- Tajný deník Adriana Molea a anonymní text Trojitá sebevražda) a **Petra Smutná** (I. Procházková – Pět minut před večerí a J. Kašpar – Tuliráská)

Čtvrtá kategorie

Nejvyšší věkovou kategorii reprezen- tovalo deset recitátorů. Mezi jednotlivými inter- prety se objevily výraznější rozdíly. Texty našich a zahraničních autorů byly v rovnováze, objevila se závažná témata i nonsensové hříčky.

Čestná uznání získali Jonáš Tůma a Jan Teofil.

Na celostátní přehlídku v Trutnově postupuje **Tomáš Havlínek** (J. Tuwim – Režisér, R. Rožděstvenskij – O kováři, který ukradl koně) a **Tereza Pachtová** (P. Šrut – Dýka v seně, E. Hauptbahnhof – Maryčka nevděčnice)

První a druhou kategorii s nadšením poslouchali: Jiří Oudes, Eva Willigová a Iva Dvořáková.

Na třetí a čtvrté kategorii si smíslý Dana Jandová, Eva Vencíková a Jiřina Lhotská.

Za všechny zapsala Iva Dvořáková

RECITAČNÍ PŘEHLÍDKA PLZEŇ 21. 4.

Krajská přehlídka dětské recitace se už tradičně konala v prostorách Centra volného času "Pallovka" v Plzni. Tentokrát šlo o slunečné, svěže jarní sobotní dopoledne 21. dubna. Systém městských, okresních a krajských působností jednotlivých domů dětí a center volného času umožňuje v Plzeňském kraji udržet systém okrskových předkol a na krajské přehlídce představit už slušně připravené a před diváky i porotami ozkoušené výstupy. Pravda, o to více se ukazuje kvalita jednotlivých lektorských sborů v předkolech.

Ustálená základna těch, kdo se přednesu soustavně a hlouběji věnují se rodí z recitátorské líně kolem zušek v Plzni, Domažlicích, Staňkově či Klatovech. Od těchto zkušených pedagogů se každý rok objevují ty nejzajímavější texty a také jejich citlivá interpretace. Sympatické je samozřejmě, že se také pokaždé objeví i vystoupení z některé běžné základní školy, či víceletého gymnázia. Většinou jde o šťastné setkání mimořádně talentované osobnosti s

otevřeným pedagogem a šťastně trefeným textem. Tato mnohdy výjimečná chvíle bohužel nemůže nahradit soustředěnou a cílevědomou dlouhodobou práci. Letos šlo o zajímavé a možná i do budoucna nadějně vyhlídky z tachovského gymnázia a z gymnázia v Plasích.

Samotné krajské kolo dětské recitace v Plzni si postupně našlo svou osobitou podobu - organizační model, který je nekomplikovaný a zdá se také přijatelný pro účastníky. Klíčovým znakem je paralelní běh jednotlivých kategorií, z nichž každá má svůj vlastní prostor (to umožňuje rozlehlý areál CVC v Pallově ulici), ale i svou vlastní lektorskou trojici. Tyto trojice tvoří zpravidla pedagogové ZUŠ (například Dana Jandová, Lucie Veličková), pedagogové dramatické výchovy z plzeňské univerzity (Eva Ichová a Roman Černík), ale také zkušení recitátoři a tvůrci významných plzeňských divadelní souborů (Alena Dvořáková, Vladimír Gardavský, Jiří Kout, Martina Samková, Zuzana Strachoňová, Eva Koutová, Eva Willigová a další). Nelze tak sice cíleněji sledovat trendy a inspirace napříč kategoriemi, ale umožňuje to soustředěnou práci i důkladný rozhovor s každým zájemcem při závěrečném rozboru. Společné okamžiky tradičně představuje slavnostní uvítání všech účastníků a samozřejmě vyhlášení postupujících v přímé režii a osobní účasti paní ředitelky z Pallovky. Důležitou a také zažitou součástí plzeňské přehlídky dětské recitace jsou úvodní rozmlouvací a ladící dílničky pro jednotlivé kategorie, které letos vedli již téměř dospělí svěřenci Dany Jandové, divadelní partička SaVo.

A jak to tedy bylo letos v jednotlivých kategoriích? Lektoři z první kategorie se setkali s přátelskou atmosférou a vzácně vyrovnanou úrovní vystupujících. Oceňovali též vysokou úroveň kultury projevu vzhledem k věku a zkušenostem i zajímavý výběr textů: "od Krylova po Jiroua".

Letošní vystoupení ve druhé kategorii se vyznačovala věku i schopnostem přiměřenou dramaturgií přednášených textů, ve které byl vyrovnaný i poměr mezi poezií a prózou. Klíčovým kriteriem pro postup z této vyrovnané kategorie byla schopnost navázat kontakt s publikem. Do Trutnova byla vybrána **Barbora Doležalová** s básní P. Šruta Lichožrout a **Magdaléna Böhmová** s Pohádkou o zubařské vrtačce Ursulce od J. Vodňanského.

Třetí kategorie letos jakoby usnula. Řada známých recitátorských tváří poněkud podce- nila výběr i zodpovědnou přípravu, téměř u všech přednášejících, kteří byli vybráni do užšího výběru, byly výrazné rozdíly mezi prvními a druhými texty. Právě schopnost jít nad své běžné a ověřené možnosti, více hledat a zkoušet neobvyklé, hraje rozhodující úlohu při rozhodování o doporučeních do národního kola. Už nestačí jen technika, výraz a schopnost navázat kontakt - od dospívajícího mladého muže nebo mladé dámy chceme vnímat i postoj a názor. Tady je role učitele jako inspirátora a iniciátora nezastupitelná, ale také bezesporu nejtěžší. Na celostátní přehlídku postupuje **Natálie Fenclová** s texty Říše snů Gam od E.M.Remarquea a Říkali mi Leni od Z.Bezděkové. Spolu s ní byl vybrán **Tadeáš Janda** s texty W.Saroyana: Vrchol a Z.Malínského: Jak noze a vidličky hrály kopanou.

Ze čtvrté kategorie porota vybrala k postupu **Terezu Paidarovou** s kontrastními texty H. Němcové: Babička a J.de la Fontainea: Dvojitá mošna a **Lindu Krejčíkovou** s výborně vypointova- nými texty R.Fulghuma: Opravdová láska a P.Šabacha: Hovno hoří.

Co se do příštích ročníků plzeňské krajské přehlídky může promyslet jinak? Určitě by stálo za to alespoň výběrově nabídnout možnost představit jednotlivá vystoupení napříč kategoriemi. Z rozhovorů s pedagogy také vyplynul zájem o aktivní formu vzájemného vzdělávání a setkávání. Je tedy v Plzeňském kraji na čem pracovat, ale hlavně to vypadá, že se chce. To je dobře, těšíme se na příště.

Roman Černík

DIVADELNÍ PŘEHLÍDKA STŘÍBRO 13. – 15. 4.

Stojíte-li ve Stříbře na autobusovém nádraží, leží pod vámi malebné jádro starobylého městečka s kostelem. Okolo však nejsou paneláky, jak jste na to zvyklí, ale les. Máte tedy jedinečnou možnost vidět městečko, jako ho viděli lidé odpradáva. Kousek od nádraží je budova kina, kde se přehlídka konala. Organizátoři – Eva Ichová a Roman Černík z centra pro kulturní a sociální projekty Johan, spolu se studenty Západočeské univerzity a členy souborů přehlídku zahájili pouličním průvodem. Program byl doplněn i tvůrčími dílnami pro členy souborů, zaměřené na rytmus, pohyb a tajemné legendy města Stříbra. V lektorském sboru se sešli Jirka Pokorný, Jana Procházková a Veronika Rodriguezová. Přehlídky se letos zúčastnilo šest souborů, tři inscenace lektoři doporučili do širšího výběru.

Páteční odpolední blok představení zahájil soubor **HOP HOP ze ZUŠ Ostrov nad Ohří** inscenací nazvanou **Myšmaš pohádek**. Skupina dětí kolem deseti let, vedená Jonášem a Irenou Konývkovými pracovala s pěti pohádkami Olgy Hejné - Sněhulák, Vodník, Jak si bratři brouci koupili bordó klobouky, Klobouček a Kluci buci kaktusáci. Každá pohádka byla do jisté míry izolovanou studií malé skupinky dětí, dohromady spojených písní a strachem z myši. Děti si pod vedením svých vedoucích zkoušely na malém prostoru pohádek divadelní práci s předměty. Inscenace sice působila poněkud nesourodě, především kvůli nesourodě práci s předměty a jednoduchými loutkami. Ale tam, kde se děti mohly opírat o své výjimečné dovednosti hlasové, mluvní a pohybové, působilo představení svěže a vyzrále. Lektorský sbor proto navrhl inscenaci do širšího výběru.

Druhým kusem přehlídky byl autorský pokus jiné, starší skupiny ze **ZUŠ v Ostrově**, která se jmenuje Na poslední chvíli, vedené Lucií Veličkovou, nazvané **O nás**. Dvoje hliníkové štafle, polepené plakáty a odloženými svršky, skupina pubertáků, vybavených polštářky, to vše evokovalo obvyklý nepořádek v pokojíčku náctiletých. Herci nás však poněkud nečekaně zavedli do zvláštní země, kde je vše velmi zpomalené – k ilustraci pomalého vodopádu, sopky či letících ptáků jim sloužila vlastní těla, polštáře a dva střídající se komentátoři na štaflich. Pak přišel zvrst: budeme zkoumat tvora, který v této zemi žije, Adolescenta lenochoda. Následovaly žánrově obrázky ze života tohoto tvora – situace doma s rodiči, ve škole, zkrátka běžný den pubertáka. Náznak napětí vznikl, když si rodiče a pubertáci vyměnili role a skutečným osvětlením byla skupinová improvizace, která aktivně zapojila diváky. Poměrně očekávatelný běh děje na konci přerušilo vysvětlení, že vše byl horečnatý sen nemocného adolescenta. I tato inscenace byla doporučena k širšímu výběru.

V sobotu přehlídka pokračovala inscenací **Sněhová královna** souboru **Trape z 1. ZŠ v Plzni**. Také zde šlo o autorskou výpověď, hledající paralelu mezi současným tématem drog a příběhem Hanse Christiana Andersena. Mladý hoch a dívka, čtenářka Andersenovy Sněhové královny, se

setkávají v parku. Jsou zde i jiní mladí lidé a nakonec přichází dívka, zvaná Sněhová královna, která mladíkovi nabídne drogu v nápoji a odvede si ho. Jeho kamarádka ho hledá a přitom se setkává s různými situacemi, odpovídajícími původní předloze, ale přeneseny do dnešního světa. Dívka nakonec svého kamaráda potká a přinese mu kytaru, kterou on na počátku vyměnil za elektrickou kytaru od královny. Bohužel převedení pohádkového příběhu do světa vzniku drogové závislosti působilo násilně a někdy i šlo vložení proti významu – např. elektrická kytara jako světlá droha a zla, akustická jako svět dobra... Nedomyšlená práce s předlohou se projevila zejména v závěru, kdy dívka dává chlapci jeho kytaru (akustickou!), zatímco v původním příběhu Gerda přináší Kajovi sama sebe, dává mu svou lásku. Také jevištní ztvárnění některých, především záporných postav působilo povrchně (dívka závislá na drogách má černé oblečení, propíchané spinácemi špendlíky). Porota ocenila práci se světlými, která pomáhala posunovat děj a jednoduchým způsobem vytvářet prostředí.

Ze stejné dílny vyšlo i představení **Líný strakapoud** souboru **Divadýlko Strašidýlko z 1. ZŠ Píseň**. Skupina prvňáčků a druháků se pokusila vypořádat se známou a často hranou anekdotou Hany Doskočilové o líném strakapoudovi, kterého chytrá strakapoudice dokáže přivést k práci a péči o mláděta. Výrazným kladem bylo scénografické řešení – černé kostýmy dětí, doplněné bílými zástěrkami a náprsenkami a červenými šátky a čepicemi, dokreslené zvuky Orffových nástrojů sice evokovaly spíše datla, ale jinak působily přirozeně a budily i zdání mírné nadsázky. Šťastné také bylo řešení stavby hnízda – roztažení dek na zemi, kde se dvojice dětí usadily. Bylo škoda, že děti, vlivem okolností (některé rodiče přivezli těsně před představením) i malých divadelních zkušeností působily nejistě, což se projevilo v absenci komunikace a jednání na scéně, jednotlivé repliky byly spíše odříkávané než aby sloužily jako výpověď dětí – datlostrakapoudů.

Předposledním kusem přehlídky bylo loutkové inscenace souboru **ZŠ Dlouhá Ves, Obušku z pytle ven!** Jednalo se o ztvárnění klasické pohádky „klasickými“ prostředky. Na scéně bylo loutkové divadlo s oponou, v popředí stála dívka – vypravěčka, předříkávající děj pohádky, který se potom odehrával na scéně. Ostatní herci byli ukryti za závěsem, který celé divadlo rámoval, takže divák mohl spatřit dětské protagonisty až na konci kusu. Lektorský sbor ocenil věrnost vedoucích souboru při diskuzi i ochotu a chuť přijímat nové podněty a zkoušet nové postupy.

Poslední vystoupil soubor **Hytja ze ZUŠ Domažlice**, vedený Danou Žakovou, který přivezl recitační pásmo **Japonská pětiverší**. Původně se jednalo o doprovodný program k vernisáži, což se projevilo ve výzdně pásma. Pětí dívkám, v kostýmu, účesu a líčení lehce stylizovaným do japonského stylu, sloužily k interpretaci veršů Orffovy nástroje, stínohra a modrá stuha jako zástupná rekvizita. Tyto úsporné prostředky a způsob jejich využití na scéně však nestačily k vytvoření vztahů mezi protagonistkami, nepodpořily možnost různorodého výkladu veršů a gradaci inscenace, která plynula ve stejném pomalém a melancholickém tempu, což ostře korespondovalo s věkem dívek. Pětiverší byla jednotlivými protagonistkami recitována jakoby izolovaně, chyběly zde vztahy, které by napomohly významům nejednoznačných veršů. Přestože porota i tuto inscenaci navrhla k širšímu výběru, doporučila dále pracovat s charakterem dívek ve vztahu k řazení a významům veršů.

Stojíte-li ve Stříbře a díváte-li se na malebné jádro starobylého městečka, je to hezký pohled, zvláště svítí-li slunce, je teplo, všechno se zelená a kvete. A pak jdete do kina, které šikovně technici přeměnili na divadlo a díváte se, přemýšlíte a mluvíte s lidmi. Na jarné divadelní Stříbro v dubnu 2007 nezapomenou a děkují, že jsem tam mohla se všemi pobýt.

Veronika Rodriguezová

LIBERECKÝ KRAJ

RECITAČNÍ PŘEHLÍDKA LIBEREC 14. 4.

Rodičům do ucha, aby děti neslyšely... Mládí v hajzlu a Perníková chaloupka, Učená stračena, Lichožrout, Zrza, Záznaky a divy, Medvědiv, Les, Straka, Šneci na rozhlédně, Jeden syseľ v Litomyšli – a ještě spousta dalších textů byla k slyšení v sobotu 14. dubna 2007 v libereckém Experimentálním studiu na krajském kole dětských recitátorů, pořádaném Domem dětí a mládeže Větrník Liberec.

Postupové přehlídky se zúčastnilo celkem 26 dětí ze čtyř okresů kraje.

Z osmi dětí první kategorie zaujaly svými sdělnými přednesy tyto tři oceněné děti: **Karel BURIÁNEK**, který byl oceněn již v loňském roce, tentokrát s přednesem básně M. E. Walshové Učená stračena, dále **Barbora FILIPI** s básní L. Štíplové Jeden syseľ v Litomyšli a **Julie TAMPIEROVÁ**, která získala posluchače Pohádkou o lakomé Dorotce od D. Tragela. – Ocenění recitátoři první kategorie prokázali schopnost přednést vybraný text s pochopením, potěšením a bez intonačních či výslovnostních prořešků, což nebývá v této kategorii vzhledem k věku dětí vždy samozřejmostí.

Druhá kategorie, reprezentovaná devíti recitátory postupivšími z okresních kol, vysílá již své zástupce na národní přehlídku do Trutnova. Je to **Anna STIČKOVÁ** (pojede letos do Trutnova podruhé – vloni přednášela prózu M. Macourka „Dopis a známka“), která s jemným humorem, potěšením a přirozeným vyprávěním přednesla prózu W. Erlbrucha Medvědiv, a **Jiří POKORNÝ**, jenž zaujal upřímným přednesem Seiferovy básně Les. Cenu poroty v této kategorii obdržel za přednes Fryntovy básně Uši též **Lukáš JAKUBEC**.

Třetí a čtvrtá kategorie probíhala dvoukolově, což je dáno propozicemi požadujícími u starších dětí přednes dvou textů.

Ve třetí kategorii byli ocenění čtyři recitátoři – **Věra ERBANOVÁ**, **Matouš KAHL**, **Tereza KRAUSOVÁ** a **Kamila TOMÁŠKOVÁ**. Postupující **Věra ERBANOVÁ** zaujala přednesem prózy J. Jelínka Bomba, již podala s jemným nadhledem, a svůj smysl pro humor a schopnost sdělit potěšení z humorného textu prokázala recitátorka i ve svém druhém přednesu básně Lichožrout od Pavla Šruta. Druhým postupujícím je **Matouš KAHL**, který s vnitřním zaujetím citlivým, upřímným, prostým a neokázalým přednesem prózy Zrza od J. Schneidera přesvědčil o pochopení textu a o své schopnosti předat toto pochopení posluchačům. O svůj vnitřní svět fantazie se **Matouš Kahl** podělil s posluchači při přednesu svého druhého textu Záznaky a divy od Juliana Tuwima.

Třetí oceněná recitátorka v této kategorii, **Kamila TOMÁŠKOVÁ**, zaujala přednesem Villonovy Závěti, již přednášela s vnitřním zaujetím a energií, i přednesem prózy Evy Novotné Sláva, kterou podala s příslušným nadhledem náležitě vybranému textu. Další oceněnou ve třetí kategorii byla **Tereza KRAUSOVÁ**, která v přednesech obou vybraných textů – A. M. Schmidtová: Já u toho

nebyl, Alois Mikulka: O zlaté rybce – prokázala schopnost vnitřního zaujetí a sdělení.

Ve čtvrté kategorii se představilo sedm dětí. Z celkové úrovně se vymykali tři ocenění recitátoři: **Hoti BEKIM**, **Tereza NOHÝNKOVÁ** a **Lukáš KUBICZEK**. Posledně jmenovaný se představil přednesem dvou básní (Fráňa Šrámek Raport, A. S. Puškin Můj portrét), jako citlivý přednášeč, který má předpoklady k dalšímu rozvoji. Zbývající výše jmenovaní recitátoři jsou postupujícími na národní přehlídku do Trutnova. **Hoti BEKIM** zaujal nejen zajímavou dramaturgií odlišných textů – C. D. Paynee: Mládí v hajzlu, A. Bartová: Táta se zlobí – které, jak je z přednesu patrné, jsou mu svou tematikou blízké a jsou osobní výpovědí recitátora. Oba texty přednáší s pochopením, vnitřním zaujetím, jemným nadhledem a humorem a s dobrou kulturou projevu. **Tereza NOHÝNKOVÁ** se představila přednesem prózy Jana Skácela Rodičům do ucha, aby děti neslyšely a básni Václava Hraběte Děšť, a to jako vyspělá a ve všech směrech kultivovaná recitátorka. Zaujala a ocenění získala za inteligentní, citlivý, osobitý, pokorný a sdělný projev, a lze bez nadsázky říci, že zprostředkovala svým vystoupením v obou přednesech posluchačům umělecký zážitek a jednoznačně byla obě její vystoupení z celé krajské přehlídky na nejvyšší úrovni. (Pravidelní účastníci Dětské scény si ji mohou pamatovat z minulého ročníku, kdy přednášela úryvek z knihy Tři muži ve člunu a báseň Jiřího Wolkerova Léto.)

Některí z oceněných nepostupujících recitátorů II. – IV. kategorie byli při vyhlášení výsledků jmenováni za náhradníky, pro případ, že by se někdo z postupujících z vážných, například zdravotních důvodů nemohl Dětské scény v Trutnově zúčastnit. Jsou jimi **Lukáš JAKUBEC** ze II. kategorie, **Kamila TOMÁŠKOVÁ** ze III. kategorie a **Lukáš KUBICZEK** ze IV. kategorie.

Porota letošního krajského kola v Liberci pracovala ve složení Jana Vobrubová, Eliška Herdová, Azalka Horáčková a Pavlína Kordová. Členky poroty po skončení přehlídkových vystoupení vedly rozborový seminář se zájmem z řad dětí i jejich dospělých doprovodů (učitelů i rodičů), který provázela všeobecná přátelská atmosféra, zájem a porozumění. Semináře se bohužel nezúčastnil nikdo z účastníků delegovaných z okresu Česká Lípa, takže zůstal utajen původ charakteristik spojujících českolipské děti (zejména dívky), jejichž přednesy vynikaly vnějškovostí a povrchností, ačkoli bylo zároveň zřejmo, že děti by měly jisté předpoklady, ale že jsou špatně vedeny.

K příjemné atmosféře krajského setkání dětských recitátorů v Liberci nemalou měrou přispělo i příjemné a prostorem vhodné prostředí Experimentálního studia a v neposlední řadě i péče pracovníků DDM Větrník Liberec, zejména pak Jany Huňkové, která přehlídku organizačně zajišťovala.

Úplně na závěr chci zmínit i to, že všechny děti dostaly v závěru přehlídky pamětní list (a čokoládu na doplnění vydané energie) a lektorky obdarovány byly květinami.

Eliška Herdová

DIVADELNÍ PŘEHLÍDKA LIBEREC 17. - 18. 3.

Krajské kolo Dětské scény uspořádal v sobotu 17. a v neděli 18. března v Malém divadle DDM Větrník (hlavní organizátorka Jana Huňková). Přehlídky se zúčastnilo celkem šest dětských souborů, z toho jeden loutkařský a jeden recitační. Postoupily sem ze dvou oblastních přehlídek v Turnově a Desné (V Liberci se oblastní

přehlídka vzhledem ke chřipkové epidemii nekonal, soubory si těsně před krajskou přehlídkou zahrály v klubu V Liberec).

P. Šrut: **Příšerky a příšeři**, soubor **PiHa DDM Větrník Liberec**, vedoucí Hana Langrová

Představení divadla poezie, v němž působivé scénické prostředky a nápadité pohybové aranžmá, podpořené se zřejmou chutí si hracími dětmi, „přebily“ přednášené nonsensové verše, jimž často chybělo přesnější vypointování a výraznější nadsázka.

Služební ví nejvíce (i o Šípkové Růžence), soubor **KUKI – KUKI ZUŠ Železný Brod**, vedoucí Milana Vilušinská

Soubor ZUŠ ze Železného Brodu si vybral klasickou pohádku „O Šípkové Růžence“, kterou v autorské inscenaci vedoucí souboru převedla do retrospektivního vyprávění. Pohádka tak začíná přípravou svatební hostiny a vzpomínáním služebných, jak to všechno bylo. Toto netradiční pojetí umožnilo zvolit v pohádkovém příběhu pouze stěžejní dramatické situace, které jsou většinou pospojovány vlastními zdařilými písničkami. I když ne všechny situace se podařilo zdárně vypointovat, což se projevuje i v celkovém temporytmu představení, je začínající vedoucí (přístupem k látce, muzikálními dovednostmi i vedením dětí) a železnobrodský divčí soubor (mluvní a pěvecké dovednosti) zcela určitě dobrým příslibem do budoucnosti.

J. Jouy: **Lavičky na promenádě**, divadlo **Vydýcháno ZUŠ Liberec**, vedoucí Libuše Hájková

Už volba satirické historky z Fischerovy antologie „Smích a slzy Montmartru“ o radních, kteří se opakovaně radili v banální záležitosti umístění laviček na městskou promenádu a svými rozhodnutími jen vršili další zmatky, je šťastná: téma tak dobře známé z naší komunální i republikové politické scény oslovilo bezesporu při inscenování členy souboru (svědčí o tom i radost ze hry a přesvědčivost jejich sdělování) a při vystoupení dospívající a dospělé diváky.

Prozaická předloha je stylizována do dramatického tvaru s využitím kolektivního vypravěče, dramatické hry na principu výměny rolí a rytmičtější hry zasedáními městské rady.

Verbální sdělování je velmi dobře podpořeno funkčním a přesným pohybem a gesty, které dávají divákovi další informace, posunují tak děj a umocňují satirickou nadsázku.

Členové souboru rozuměli předloze, přesvědčivě a sdělně si počínali při rolové hře. Děti jsou pro divadlo vybavené dobrou mluvní technikou, vysokou úroveň mají zejména jejich pohybové dovednosti a schopnosti neverbální komunikace. Na představení, které jsme viděli na krajské přehlídce, byly zřejmě i dobré týmové vztahy a fungující spolupráce v hrací skupině.

Patrný nedostatek byl pouze ve zvolnění temporytmu ve druhé části představení. Vedoucí souboru si ho je vědoma a má zato, že je odstranitelný.

Lenka Ackermanová: **Planeta XY**, **DDS Ulita Tanvald**, vedoucí Vladka Slavíková

Příběh dospívající dívky, která má hlubší zájem o astronomii, a neúčastní se proto vrstevnických her a zábav. Děti ji „unesou“ na planetu XY a přesvědčí ji, že důležitá je všestrannost (sport, tanec, zábava u táboráku) a že předčasná specializace a stranění se kolektivu jsou přinejmenším škodlivé.

První jednání je toporná konverzace, druhé - soutěž mezi reprezentanty jednotlivých

planet – nabízí dětem akce, zaměstnává je přiměřenými úkoly a odehrává se na zajímavé a funkční scéně.

Inscenace prezentovaná jako autorské divadlo napsané členkou souboru má diskutabilní téma a je téměř shodná s hrou J. Sypala *Planeta Satró* z konce sedmdesátých let.

Josef Čapek (úprava Dana Salačová): **Jak pejsek a kočička myli podlahu**, **LS Na židli Turnov**, vedoucí Petr Záruba

Známost pohádku zahrály dvě starší děti s maňásky dobře: předložte rozuměly, práci s loutkami zvládaly technicky i výrazově, mluvily kultivovaně. Představení stálo na Čapkově situačním a jazykovém humoru umocněném vztahem mezi titulními postavami a pečlivou a přesnou výstavbou situací.

Tento tradiční přístup, bez snahy o dramaturgické a inscenátorské experimenty, přinesl divákům o to větší zážitek.

Kol. souboru: **Co ze mě bude?**, **ZUŠ Turnov**, vedoucí Alena Tomášová

Ročníkový soubor ZUŠ složený ze žáků 9. tříd si zvolil aktuální téma. Pod vedením své učitelky děti pracovaly na scénáři a společně připravily i jeho scénickou realizaci. Vzniklou inscenaci předvedly s porozuměním, chutí a zájmem. Úvodní část, v níž si jednotlivé děti volí svá budoucí povolání a jejich vlastní představy jsou konfrontovány s autoritou rodičů a učitelů (v jejich rolích jsou děti nejpresvědčivější), je postavena na řečnických otázkách, promluvách autorit a dialogích mezi dětmi, jejich učiteli a rodiči. Ve druhé části jsou představy dětí rozehrány ve třech scénických obrazech s využitím mediálních postupů.

V první části se hodně a někdy i možná zbytečně mluví, tři zobrazené představy o zvoleném povolání v druhé části jsou dětmi rozehrány přirozeně, v čitelných a přesvědčivých dramatických obrazech. Představení škodí místy ledabylá mluva i zjevné nedostatky některých dětí v technice řeči.

Jde o školní dramatický projekt, jehož výrazným kladem je volba aktuálního tématu, jeho vlastní pedagogická příprava (s bezesporu zajímavým podtématem o vlivu autorit na rozhodování žáků o své budoucnosti), zřejmý aktivní podíl dětí při tvorbě scénáře a jeho převodu na dramatickou hru. Nedostatků jsou v nedostatečně vnitřně motivovaném projevu některých dětí a v jejich vybavenosti.

Inscenace vypovídá také o vysokém stupni ovlivnění dětí médií a mohla by být využita i v mediální výchově.

Porota K. a J. Bláhovi, A. Horáčková navrhla k přímému postupu soubor **ZUŠ Liberec** s představením „**Lavičky v parku**“ a do širšího výběru Soubor **ZUŠ Turnov** s představením **Co ze mě bude?**. Oceněná byla i Hana Langrová za práci s dětmi, Milana Vilušinská za scénář a DDM Tanvald za scénu.

Doprovodné akce: inspirativní představení neverbálního divadla studentů uměleckých škol Brýler a semináře Michala Hechta: Neverbální divadlo a Pavla Skály: Týmová spolupráce.

Jiří Bláha

ÚSTECKÝ KRAJ

RECITAČNÍ PŘEHLÍDKA CHOMUTOV 21. 4.

Ať už si o chomutovské přehlídce dětských recitátorů myslí kdo chce, co chce, nikdo nemůže popřít, že se jedná o velkou událost. Sjede se na ní tolik recitátorů, rodičů a pedagogů, že při závěrečném ceremoniału zaplní celý kostel sv. Ignáce. Organizace probíhá „ve velkém stylu“, začíná se ráno společným zahájením s mnoha řečníky a recitací v podání recitátora a herce Jindřicha Lence, pokračuje se paralelním vystoupením všech čtyř kategorií v různých prostorách rozlehlé budovy bývalé jezuitské koleje (dnes Středisko knihovnických a kulturních služeb), do nichž je po částech „distribována“ celkem jedenáctičlenná porota, následuje občerstvení, které je pro všechny účastníky zajištěno zdarma (!) a nakonec výše zmíněné vyhlášení výsledků v prostoru barokního kostela. Výborně, řeknete si: Velký Svátek. Je tu ale několik ALE: Proč se během slavnostního úvodu tak často opakují slova „soutěž“, „vyhrát“, „být nejlepší“ či „zlomte vaz“? Proč většina porotců nepočítá s tím, že by si s recitátory o jejich vystoupení povídali? Proč se na závěr uděluje 1. 2. a 3. místo, když to propozice určují jinak a v jiných krajích České republiky se už na pořadí dávno „nehraje“. Ještě několik takových „proč“ bychom mohli jmenovat, nebylo by to ale fér vůči hlavnímu organizátorovi Josefu Grimlovi, který na přehlídku obětavě shání lidi i peníze. Na většinu otázek by asi spíš než on měli odpovědět pracovníci Krajského úřadu Ústeckého kraje, kteří šíří soutěžní manýry pěstované Ministerstvem školství jako nějakou infekci.

O to příjemnějším překvapením byla ovšem úroveň samotných recitačních vystoupení. O nepostupové 1. kategorii nemáme bližší informace, jisté ale je, že ve 2., 3. i 4. kategorii výrazně převažovaly zajímavé výkony podložené vhodným výběrem textů, u většiny vystoupení převládala snaha o sdělení, kontakt s divákem, přirozené vyprávění i velmi slušné technické dovednosti. Ve druhé kategorii byla udělena čtyři čestná uznání – mezi takto oceněnými vynikla zvláště **Markéta Moravcová** s citlivou interpretací textu Daisy Mrázkové Úplně nejkrásnější věc. Na třetím místě se umístil **František Kiss**, postupová místa obsadili **Ondřej Obergruber** (Rumburk) s radostně a vtipně podaným Žáčkovým Ušatým torpédem a **Michaela Mikulová** (Děčín) s textem Ondřeje Suchého Jak byl Morčert vyhnán z pekla.

Ve třetí kategorii se také objevili adepti na čestné uznání, bohužel ovšem pokazili dojem druhými texty. Třetí místo získala **Tereza Vágnerová** za kultivovaně přednesené a promyšleně vystavěné texty Jiřího Suchého Z deníku praktické dívky Zuzany a Barbary Ježkové Kontakt. Druhé postupové místo obsadila **Jana Hovorková** (Jirkov), která po citlivém a přirozeném přednesu Hrubinovy Chytré Sáhrazád zaujala především Macourkovým Krocanem, kterého interpretovala s velkým potěšením a citem pro autorovu poetiku, ale i jeho charakteristickou „nekonečnou větu“. První postupové místo získal **Jakub Daš** (Mikulášovice). V Leacockově povídce Jak jsme slavili svátek matek i v textu Lubomíra Feldeka První věci se projevil jako mimořádný vypravěč, schopný získat si diváky sugestiv-

ním a živým projevem a vystihnout jemné výrazové nuance, nadhled a ironii.

Ve čtvrté kategorii byli za svůj přirozený výkon navrženi na postup **Lukáš Konečný** z Loun s textem Jiřího Suchého *At' žije velryba* a Vladimíra Vokolka *První hodina* u klavíru. Jeho kolegyně **Nguyen Thuy Duong** ze Šluknova postoupila s interpretací *Básně o jaru Jaroslava Žáka* a Domu Dvou slunců Zdeňka Kriebela.

Vystoupení recitátorů posuzovali Zdeněk Hejna, Miloš Zelenka (1. kategorie), Vlasta Gregorová, Ladislav Hruža, Marta Kastlová (2. kategorie), Jindřich Lenc, Blanka Legnerová, Jakub Hulák (3. kategorie), Hana Franková, Alena Vanická a Josef Gríml (4. kategorie).

Jakub Hulák

DIVADELNÍ PŘEHLÍDKA CHOMUTOV 4. 4.

Přestože to ještě pár dnů před uzávěrkou přihlášek vypadalo na velmi slabou účast, sešlo se nakonec ve středu 4. dubna na krajské přehlídce dětského divadla v Chomutově třináct souborů. A díky tomu, že se pořadatelé Josefu Grímlovi podařilo od účasti odradit soubor nejmenované ZUŠ s dvouhodinovým muzikálem Michala Davida, byla to docela příjemná přehlídka. Pro některé dětské soubory sice není jednoduché stát na jevišti velkého Městského divadla s hledištěm zaplněným žáky základních škol a vystupovat po řadě oficiálních řečníků a nezbytně veselém moderátorovi-roztleskávači, ale to je zkrátka nutná daň za neomylné know-how Josefa Grímla k získání dotací a sponzorů na zaplacení sálů, lektorů, dokonce i obědů pro všechny účastníky.

Většinu představení lze označit za milá a sympatická, i když poznamenaná větší či menší dávkou nezkušenosti vedoucích souborů. Nejmarkantnější to bylo u spolku **Demian** ze **ZŠ Povrly**, který nám zahrál Cimrmanovo **Dobytí severního pólu**. Co na tom bylo sympatické? Především se za tímto počinem neskrývaly opravdu žádné ambice a soubor navíc seškrtnal hru na přátelých 25 minut. Dramaturgickými i režijními zmatky a nevyřešenými situacemi byl poznamenaný pokus souboru **Bez názvu** ze **ZUŠ E. Randové Ústí nad Labem** (ved. Lucie Hejnová) o adaptaci Svěrákova textu **Tatínku, ta se ti povedla**. Dvěma inscenacemi se představila **základní škola při Biskupském gymnáziu Krupka-Bohosudov** pod vedením Jany Pucharové. **Příběhy města Kocourkova** v podání dramatického kroužku působily zatím spíše jen „nahozené“ a vyvolaly u diváka řadu otázek typu „co se to teď vlastně stalo?“ nebo „odkud a kam příběh směřuje?“. Naopak v poměrně přesném divadelním řádu, s použitím výrazné stylizace kostýmů, pohybu a hudby se odvíjel **Příběh o Pavím očku Bohosudovského divadla BODLO**. Škoda jen, že se řada věcí odehrála v ledabylém náznaku, hudebně-pohybové černošské rituály působily poněkud obecně a nedomyšlená dramaturgie dovolila hlavnímu hrdinovi vstoupit do děje tak pozdě, že už neměl šanci diváky přesvědčit o své nezbytnosti. Přirozeného jednání dětí v situaci jsme se dočkali v **Pirátské pohádce** 3. ročníku **ZUŠ Litvínov-Chudeřín** (ved. Jana Loosová), snová poetika příběhu podle Václava Čtvrťka s sebou ale přinesla také dramaturgicko-režijní chaos a nepřehlednost dějové linky. Z Litvínova-Chudeřína přijeli i žáci 6. ročníku ZUŠ pod vedením Lady Gažurové s recitačním pásmem básní Mileny Lukešové **Nahej v trní**. Přednes nepostrádal jistou silou výpovědi, řada veršů byla ale interpretována mechanicky a popisně. V rámci přehlídky vystoupilo ještě několik dalších recitačních souborů, hrály ale odděleně v komorním sále a do „hlavního“ programu bylo samostatnou porotou vybráno právě výše zmíněné pásmo.

Dvě představení byla lektorským sborem přehlídky navržena do širšího výběru na celostátní přehlídku. Pro svou **(Po)hádku** zvolily vedoucí souboru **dddd** ze **ZUŠ Děčín** Jana Štrbová a Alena Pavlíková prostinký arménský příběh o princezně, která je ochotná provdat se jedinec za toho, kdo ji dokáže rozplakat. Dramatický potenciál zvolené látky je minimální, soubor ale inscenaci rozehrává zároveň v druhém plánu – holky a kluci se hádají, jestli se princezna v pohádce vdá nebo nevdá. Nenajdeme tu velké téma ani překvapivé divadelní řešení, hereckým a režijním dotažením obou plánu ale může vzniknout zdařilá a vtipná drobnička. Asi největší zájem malých i velkých diváků v sále vzbudily **Obrázky z českých pověstí** v podání souboru **ZUŠ Postoloprty** (ved. Eva Vinterová). Je pravda, že co do technické vybavenosti na tom byly děti z tohoto souboru z celé přehlídky jednoznačně nejlíp, a to, co si společně připravily, zkrátka „šlo přes rampu“. Nadhled a lehkost příznačné pro text K. a J. Bláhových se ale do značné míry vytratily a inscenace byla zatěžkána přílišnou doslovností.

ZUŠ Postoloprty se nám nakonec prezentovala ještě v životopisném pásmu **Vivat Mozart**. V tomto případě ale nelze mluvit o divadelní inscenaci, šlo spíše o program vhodný jako součást výchovného koncertu. V závěrečném povídání s vedoucími jsme se dozvěděli, že za podobným účelem pásmo skutečně vzniklo.

O představeních si s vedoucími povídal neobvykle početný lektorský sbor ve složení Eva Venčíková, Josef Gríml, Vladimír Bečvář, Marta Kastlová, Jindřich Lenc, Ladislav Hruža a Jakub Hulák. Jako host vystoupil v rámci přehlídky soubor HOP-HOP z Ostrova (ved. Irena Konývková) s představením *Bylo nás pět*.

Jakub Hulák

KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ

RECITAČNÍ PŘEHLÍDKA

19. - 20. 4. A 26. - 27. 4.

Regionální kolo dětské recitace proběhlo již tradičně v prostorách Divadla Jesličky (ZUŠ Na Střezině, Hradec Králové). Předcházela mu kola okresní s rekordním počtem účastníků – 482! (okres Hradec Králové – 163, okres Jičín – 64, okres Náchod – 105, Okres Rychnov nad Kněžnou – 30, okres Trutnov – 120).

Úroveň vystoupení dětí v **I. kategorii** byla velmi kolísavá – od naprosté nahodilosti, přes „naučené“ až implantované intonace a gesta až po na svůj věk velmi osobitý způsob interpretace textů. U oceněných se šťastně spojila použitelnost se spontaneitou.

Ve II. kategorii jsme s radostí a potěšením konstatovali vzestup interpretačních dovedností soutěžících. Jako problematický se jevil výběr textů. Oba postupující interpreti, kteří pracují pod vedením zkušené paní ředitelky malé školy v Černíkovcích, se představili s texty velmi přesně vybranými a s jasnou a přehlednou výstavbou a srozumitelnou pointou v osobitě podání.

III. kategorie přinesla výkony velmi vyrovnané a na výborné úrovni. Poučená a soustředěná interpretace s jasným osobním vkladem a názorem převažovala. Obě postupující interpretky mají smysl pro nadsázku a humor. Dokáží jednat hlasem. Texty mají propracovanou strukturu, jsou vybrány kontrastně a umožňují interpretkám předvést opravdu široký rejstřík.

IV. kategorie byla letos nejproblematičtější – výběr textů pod věk interpretů, přednes bez srozumitelného výkladu, značné nedostatky v technice řeči. I nepříliš šťastně dramaturgicky (většinou monotematicky) vybrané oba texty, neumožňující recitátorům předvést pestřejší škálu prostředků. Oba postupující, přes drobné výtky – především v technice řeči – předvedli texty kontrastní, s citem pro detail a s logickou výstavbou.

I.kategorie se zúčastnilo 20 soutěžících. V porotě zasedli Jaroslava Holasová, Monika Janáková a Šárka Ziková. Čestné uznání si odnesli tito recitátoři: **Dominika Pacáková** (Hradec Králové) - F. Charvát – Bába s dědkem; **Eliška Jechová** (Chlumeck nad Cidlinou) - J. Žáček – Dupynočka; **Ondřej Ridl** (Hradec Králové) - M. Černík – Vzpomínka na pravěké doby; Michaela Salačová (Smiřice) - J. Žáček – Tulákovy vánoce; dále **Tomáš Mrština** (Broumov) - V. Vančura – Kubula a Kuba Kubíkula a **Šára Suchánková** (Česká Skalice) - F. Hrubín – Červená Karkulka.

Cenu získaly **Barbora Senetová** (Dvůr Králové nad Labem) s textem M. Drijverové Sísy Kyselá a **Tereza Víchová** (Dobruška) s tex-

tem Žabka a vodní zrcadlo Mileny Lukešové.

II.kategorii navštívilo 20 soutěžících. Porotci (Jolana Brannýová, Jaroslav Pokorný, Šárka Ziková) udělili čestné uznání **Dianě Herbsové** z Hradce Králové (M.Macourek – Pavouk), **Marii Ležikové** z Hradce Králové (A. Lindgrenová – Děti z Bullerbynu), **Adamu Hoškovi** z Sobotky (J. Trnka – Zahradka), **Ondřeji Langrovi** z Nového Hrádku (D. Mrázková – Slon) a **Michale Obstvé** z Trutnova (E. Frynta – Jelikož a Tudíž). A kdo jsou ti, kteří postoupili na celostátní přehlídku? **Jan Jedlinský** z Černíkovice s textem F. Nepila Já, Baryk a můj jezelek a **Jan Pohl** z Černíkovice s textem R. Goscinnioho Šachy.

Do třetí kategorie se přihlásilo 19 soutěžících a porotci (Jaroslava Holasová, Jaroslav Pokorný, Šárka Ziková) udělili čestné uznání následující recitátorům: **Báře Šústkové** (Hradec Králové) - D. Hevner – Bicyklová víla a E. Frynta – Hlemýžď. **Dominiku Bartošovi** (Hradec Králové) - A. Pavlovič – O chytrohloupém Honzovi a R. Křesťan – Puberta. **Davidu Mifekovi** (Chlumec nad Cidlinou) - R. Gosciny – Maminka chodí do školy a P. Šrut – Taková malá myš. **Haně Pákové** (Libáň) - V. Vysockij – Píseň o kamarádovi a I. Březinová – Básník v báglu. **Zuzaně Rainové** (Broumov) - J. Černíková – Martánský dopoledník a J. Kašpar – Beseda. Danielu Krejčíkovi (Sobotka) - P. Němec – Kos je vůl a Ch. Morgenstern – Pan Nůž a paní Lžíce. A také **Kristýně Krupkové** (Libáň) - Z. Šmíd – Z lodního deníku a J. Vodňanský – Sedí prase ve svém chlívku.

Na celostátní přehlídku postupují:

Adéla Černíková (Hradec Králové) s texty Rozhovor o smrti (L. Aškenazy) a Milostná (A. Berková), **Kristýna Motyčková** (Hradec Králové) s Aškenazyho Netopýrem a s textem Kuvruc J. Koubkové.

Ve IV. kategorii se porotě (Pavel Pešek, Jaroslav Pokorný, Šárka Ziková) představilo 19 soutěžících. Čestné uznání si odnesli **Mírek Vrbický** z Hradce Králové (M. Čunderle – Jak se vosla Marcelka...; J. Kainar – Poslední soud); **Nina Petříková** z Hradce Králové (R. K. Narayan – Astrologův den; A. Averčenko – Zločin herečky Maraskinové); **Petra Klíčová** z Hradce Králové (P. Šrut – Máslová Líza; Italská renesanční lyrika); **Daniela Langrová** z Nového Hrádku (M. Procházková – Myslíš, že lásku znáš; B. Ferrero – Hvězdice); **Veronika Pulpánová** z Týniště nad Orlicí (I. Klíma – Jak daleko je slunce; Mořské rytmy); **Adéla Vičková** z Bílé Třešně (K. Čapek – Jasnovidce; J. Škvorecký – Není dosud úplné spravedlnosti); **Heidi Hornáková** z Náchoda (J. Prevért – Květiny a věnce; V. Čtvrtek – Včela v krabíčce).

Na celostátní přehlídku postoupili

následující: **Gabriela Svědíková** z Dobrušky (J. de la Fontaine – Netopýr a dvě lasičky, R. Křesťan – Tomu ještě nerozumíš), **Petr Hrudka** z Jaroměře (J. Prevért – Kůň na ostrově, S. Townsendová – Deník Adriana Molea).

DIVADELNÍ PŘEDLÍDKA HRADEC KRÁLOVÉ 14. - 15. 4.

Společná přehlídka dětského divadla pro kraj Královéhradecký a Pardubický se uskutečnila ve dnech 13. – 15. dubna 2007 v Divadle Jesličky v Hradci Králové. Zahrnovala 25 představení, na nichž se podílelo cca 300 dětských účastníků. Lektorský sbor zasedal ve složení Blanka Šefrnová, Dominika Špalková, Jaroslav Dejl/Alexandr Gregar. Přehlídka byla propojená s krajskou přehlídkou LDO ZUŠ. V praxi to znamenalo, že posledních šest představení bylo zařazeno i do hodnocení soutěže ZUŠ. Ta pak pokračovala v neděli večer a ještě celé pondělí.

V čase rozborových seminářů vedených lektorským sborem s vedoucími dětských souborů souběžně probíhaly dětské dílny, které vedli vyspělí členové Divadla Jesličky. Sobotní program byl na závěr doplněn představením LD Maminy Jaroměř Černá a Bílá Fróna (představení doporučené na LCH). Bylo přijato velmi vřele.

Pořadatelka přehlídky Nad'a Gregarová (Středisko IMPULS) požádala lektory o dojem z přehlídky. Vybíráme pár slov Jaroslava Dejla a připojujeme krátká hodnocení jednotlivých představení.

„Krajská přehlídka Východočeského a Pardubického kraje je pro mě vždycky příkladem přehlídky, která díky systematické a dlouhodobé práci přináší zasloužené ovoce – v podobě obrovské účasti souborů, nádherné a dělné atmosféře. Je jasné, že při tak velkém počtu souborů je potom obrázek o stavu dětského divadla v dané oblasti přesnější a úplnější. Letos v té části, kterou jsem viděl, byla představení velice zajímavá a splňující nejvyšší kritéria (např. Horní – Dolní ZŠ Sloupnice, Bublina Dramatická školička Svitavy, Někdo ZUŠ Jaroměř, Moje pětka ZUŠ Jaroměř a řada dalších). Až na výjimky jsme v podstatě neviděli žádný „propadák“.

Přímý postup na celostátní přehlídku:

Moje pětka, ZUŠ Jaroměř: Bleděmodrý Petr (ved. Jarka Holasová). Je vidět, že téma hry děti zaujalo a že za vznikem inscenace bylo hodně rozhovorů o tom, co děti zažívají a vidí kolem sebe i ve škole. Vedoucí souboru Jarka Holasová úspěšně zjednodušila všeobecně známou předlohu, dala dětem jen situace, které jsou pro příběh důležité. Jako problematická se zatím jeví jen nejasná předposlední scéna s objevením nepojmenovaného kapitána. Zatím se nepodařilo vyjádřit vztah mezi ním a Petrem a představení tak chybí potřebná katarze. Někdo (Jakub Maksymov), ZUŠ Jaroměř: O Honzoi (ved. Jarka Holasová). Inscenátoři autorské pohádky zvolili za rámec příběhu prostředí nádraží, které v začátku a na konci příběhu dokresluje nahraný zvuk nádražního hlášení odjezdu vlaků. Hlavní postavou inscenace je nádražní zaměstnanec – uklízeč odpadků.

I když volba takto přímočaře vybraných a uzavřených rámců může být zároveň inscenační pastí, která se velmi rychle vyčerpá, v případě jaroměřské inscenace se tak nestalo. Na příběhu "sběrače odpadků" sledujeme zároveň příběh fantazie a bohatosti jiných, vnitřních světů, které jako pozorovatelé běžného života mnohdy nevidíme nebo možná vidět nechceme. Jakubovi se podařilo rozehrávat dějové jednoduchý příběh pomocí nápaditých loutek vyrobených z odpadků (plastů apod.) One man show v tom nejlepším slova smyslu dokázal uhrát s nevtíravým humorem, smyslem pro komiku a přirozeným kontaktem s publikem.

Doporučení do širšího výběru:

Bublina, Dramatická školička Svitavy: Havěť všelijaká (ved. Jana Mandlová)

Děti 2. a 3. tříd předvedly pásmo nonsensových básniček (E. Frynta, J. Štuka, P. Šrut) v pěkném tempu a s chutí. Jejich rozehrávání nestojí na ilustraci, ale na zobrazení pocitů pomocí nepopisných rekvizit. Děti dobře zvládají včas se zorganizovat, soustředit se na svůj výstup či písničku a hlavně pěkně mluvit. Někdy je trošku nad jejich síly vytvořit si přesnější vnitřní představu a tak dát básničce správný rytmus, nebo si přesněji odsadit konec jedné a začátek druhé básně.

Horní-Dolní ZŠ Sloupnice: O kocouru, kohoutu a kosu

Na vysokou kvalitu představení Evy Sychrové jsme zvyklí z minulých let. Kvalitní předloha, solidní dramaturgie, vtipná režie, výborné hudební nastudování, velice dobrá jevištní mluva dětí, přirozenost. Ale... Představení začíná velkolepým inscenováním jarmarku, které slouží k představení tří hlavních hrdinů – bratrů, kterým otec odkázal pouze kocoura, kohouta a kosu. Jednotlivé situace bratrů ve světě jsou také dobře rozehrány, ale celý příběh nemá logický konec, neboť končí pouze závěrem příběhu třetího bratra s kosou.

Krátce o dalších představeních:

Brumbambulinci ZUŠ Hronov: Jak vodník Čepeček málem přišel o svoje kouzelné housličky (ved. Zuzana Meierová-Generová). Jedním slovem lze říci, že toto představení bylo ukázkou toho, jak by práce v umělecké škole neměla vypadat. Předstírání, pitvoření, snaha o napodobení velkého divadla, neupřímnost.

Dramatický kroužek při ZŠ Komenského Trutnov: O rybáři a jeho ženě (Kateřina Klimešová). Pokus o vlastní dramaturgii známé Verichovy pohádky. Nápaditá scénografie, rozehrávání situací, vědomá práce s textem, scénou. Děti jsou přirozené a vybavené základními dovednostmi. Velice kvalitní práce vedoucí souboru, kterou je pouze třeba ve všech složkách dotáhnout a zpřesnit. Soubor byl odměněn cenou za osobitě inscenování verichovského textu a scénografické řešení

Zdrhovadlo – Zoubky, ZUŠ Týniště: Pokus (ved. Jitka Říčařová). Představení vyvolalo řadu diskusí a otázek a bylo dobře, že na přehlídce bylo. Soubor se pokusil o vlastní

výpověď k tématu manipulace s lidmi na základě modelové situace pokusných myši v laboratoři, mlsného kocoura a myši, která přichází z odporného špinavého podzemí. To všechno je snad možné, jen je třeba uhlídat míru stylizace, aby nedocházelo k náznakům pitvoření a vyvarovat se popisného doslovování každé situace.

IV. roč. 1. stupně, Divadlo Jesličky Hradec Králové: Rusalky (ved. Jolana Brannyová). Ambiciózní pokus o přetlumočení klasické české opery dětskými představiteli přinesl mnoho otázek a zásadních problémů. Na jedné straně dekorativní ošacení Rusalek, vodníka, ježibaba, na druhé straně civilní rifle rybáře (prince). Některé situace vyvolávaly kouzlo nechtěného a někdy i smích diváků. Divákům scházel prvotní signál, zda jde o pohádku, nadsázku či něco jiného.

Pod čepicí, ZUŠ Chlumec n. C.: O tygříkovi (ved. Romana Hlubučková). Příběh o tygříkovi, který kvůli bojácnosti ztratil své pruhy a slavně si je vydobyl zpět, se v podstatě podařilo převyprávět. A to hlavně v dramaturgii (scény jsou napsány střídme a citlivě) a ve scénografii (je jednoduchá a funkční). Další složky inscenace zůstaly bohužel pozadu, to ale neubírá tomuto sympatickému kousku na základních kvalitách.

Kyselé rybičky, ZUŠ Chlumec n. C.: Pštros (ved. Romana Hlubučková). Malému představení dominovala poetická, pěkně vedená loutka Pštrosa, ale i velké stínohry. Přesnému, nádherně zvukovému a bolestně metaforickému textu J. Préverta tyto příliš „hodné“ a lehce neuspokojivé děti nemohly dostat. Přesto se toto pojetí s poetikou předlohy v zásadě neminulo.

ZUŠ Trutnov: Bajky a skorobajky (ved. Alena Rodrová). Za veselého klavírního doprovodu nám šikovná parta se smyslem pro humor předvedla několik La Fontainových a Žáčkových bajek. Ačkoliv k většímu rozehrání nedošlo, děti dokázaly ozvláštnit pointy slovem i jednoduchým gestem.

ZŠ Školní náměstí Chrudim: Jak Franta nad čerchmanty vyzrál (ved. Eva Jonášová). Sympaticky rozehrané představení v lehce groteskním stylu zaujalo hlavně svou první polovinou. Proti šla málo sloužící výprava a retardující přestavby ve tmě. Zamřel málo dohraný závěr postrádající opravdové setkání Káči a Franty a tudíž ochuzující diváka o katarzi.

Bimbi di Terme, Kuks: Memento mori (Kateřina Bohadlová). Jak se po každé epizodě této barokní hry vracíme k velké moci Smrti, tak od počátku do konce jsme tu v zajetí tmy, stylizovaného pohybu, tmavých kápí a truchlivosti. Silně znějící (zajímavá) hudba navozuje pocit, že se tvůrci schovali za poněkud umělé vytváření pocitů. Za ocenění stojí velmi dobrá recitace i práce s nasvícením. Děti dodržovaný horizontálně-vertikální pohyb po jevišti (patrně symbol kříže) působil magicky.

Dramatický kroužek při ZŠ Pavlišovská, Náchod: Nápad myšky Terezy aneb O zlém koze (ved. Markéta Kubečková). Drobné, jednoduše rozvržené představení dalo dětem možnost užít si své role, což se nejvíc podařilo představitelce marnivé Kozy. Poměrně malé děti dokázaly pohádku dobře předvést, škoda jen zdlouhavých vypravěčských partů, které jednoduchý příběh zatěžkávaly. Veselé zrcadlo, Gymnázium Ústí n.O.: Jak to s láskou vlastně bylo (ved. Lenka Janyšová). Velmi zajímavý pokus ztvárnit průběh jedné epizody lásky, byl založen na výrazné herecké stylizaci zamilované dvojice a na vytvoření alegorických postav, které dvojici provázejí. Někdy (ne úplně jasně) zosobňují pocity, jindy vlastnosti lidí. Vše završuje Čas, také personifikovaný. Studenti rozehráli příběh s jistou inscenační odvahou, s ambicemi a dovednostmi. Takže je škoda, že celou tuto barvitou inscenaci podkládají jen dvě jednoduché situace. Soubor nicméně obdržel cenu za kolektivní generační výpověď.

Dárečci, Divadlo Jesličky Hradec Králové: Jak na nás neposluchy? (ved. Josef Tejkl) Museli jsme hodně zlobit (my diváci), že jsme tak dostali! Slibujeme, že už budeme hodní a prosíme: udělejte pro nás nějaké pěkné (nebo škaredé) chytré (nebo jednoduché), ale divadlo. Soubor ZŠ Libčany: 99 dědečků a 1 babička (ved. Michaela Šimáková). V pásmu několika limeriků J. Žáčka představovaly čtyři dívky čtyři typy babiček. Dobrý záměr, který by mohl fungovat jako princip hry, ale zatím zůstal pouze ve vnější rovině a nebyl rozehrán směrem k vytváření situací a vztahů mezi jednotlivými postavami. Přesto dívky dokázaly zaujmout publikum nasazením a radostí, s níž se do interpretace textů (i když mnohdy nepřilíhly literární kvalitě) pustily.

DS Pouchov: Dva krát dva je někdy pět (ved. Lukáš Koblí). V dalším představení na texty J. Žáčka již byl znát zřetelnější režijní záměr směrem k inscenování poezie. Z představení byla také znát snaha vyjádřit se prostřednictvím poezie k tématům, která současnou mladou generaci ve vztahu k většinové společnosti trápí či irituji. Nevyrovnanost jednotlivých partů (v přednesu a volbě inscenačních prostředků) a kolísavá literární kvalita textů ale zanechala inscenaci zatím v půli cesty...

Studio Šrámkova domu Sobotka: Lakomá Barka (ved. Lada Blažejová). Inscenace se opírala o soubor šikovných a v mluvním projevu kultivovaných dětí. Přednesové party byly také v inscenaci nejsilnější. Po stránce divadelní se však soubor nepřeklenul přes převažující ilustrativnost. Tomuto zpracování předlohy Jana Wericha by pomohlo větší a důslednější rozehrání dramatických situací, vztahů mezi protagonisty a trochu více neotřelých inscenačních nápadů.

Myšáci, DDM Bájó Česká Kalice: Honza a kapesník (ved. Pavla Knápková). Malému představení byla sympatická „chut' si zahrát“ i herecký výkon hlavního protagonisty. Celek inscenace ale přeci jen narážel na malou zkušenost souboru a především na nepřilíhly šťastnou volbu literární předlohy z ranku „pohádek“ s výchovným ponaučením (v tomto případě směřujícím k osobní hygieně dětí aneb jak je důležité mít u sebe kapesník.) Samotné předloze (z 50. či 60. let) chybí kvalitní dra-

matická zápletka, která by byla pro inscenování nosná.

Kyselé rybičky, ZUŠ Chlumec nad Cidlinou: Kabaret u kyselých rybiček (ved. Romana Hlubučková). Představení se vyznačovalo velkými nasazením a nadšením, včetně zapojení živé muziky do inscenace (i když s technickými problémy), a smyslem pro vtip, humor a pointu. Sympatickému představení chybělo jen škrtání. Razantní dramaturgická selekce s vyřazením některých nápadů by jednoznačně napomohla k semknutí inscenace.

Čtyřlístek, ZUŠ Chlumec nad Cidlinou: Čtyřlístek pohádek (ved. Romana Hlubučková). Soubor dětí 1.- 3. tříd ZŠ se představil čtyřmi pohádkami J. Kahouna. V každé z nich si děti vyzkoušely jiné typy loutek - spodové plošné loutky, stínohru, rukavicové loutky i jednoduché marionety. Jejich projev byl kultivovaný a soustředěný a výslovnost čistá, tak jak jsme už léta zvyklí u všech světců Romany Hlubučkové.

Adriánci, Dramatická školka Svitavy: Pamatuji, že já jsem Mistr! Snaha o komplexní dramatickou práci, pokusy o situace a vytvoření atmosféry na základě Preusslerova Čarodějova učně. Vedoucí skupiny Michal Kadlec má smysl pro jevištní obraz, pro výtvarný rozměr představení, zapojení hudby apod., ale ještě nedospěl k pevnějšímu jevištnímu tvaru založenému především na herecké situaci. Což je úkol pro interprety tohoto věku věru přetěžký.

Lukavánek z Lukavice: Kterak šel Honza pro modré z nebe (ved. Jana Ozoráková s Janou Louvarovou). Zajímavé autorské představení – kromě dětí i pět dospělých interpretů, pro někoho „ochotnické“ sdružení, pro jiného hezká „rodičovská“ práce. V každém případě příjemné soužití dětí a dospělých na jevišti.

HIDRAK=Historicko dramatický kroužek, Jiráskovo gymnázium Náchod: Masopust (ved. Blanka Dvořáčková). O lidové barokní hře padlo při rozboru mnoho slov, a to proto, že v inscenaci toho z baroka mnoho nezbylo. A to především pro žánrové nepochopení, které pak ovlivnilo jak herecké výrazové prostředky, tak kostýmy, hudbu apod. Snaha souboru zabývat se uměleckými epochami je pozitivní, ale přece jen by bylo dobré vycházet z historických pramenů a nezacházet se žánrem (i tématem) takto nepoučeně.

sestaveno z poznámek Nadi Gregarové, Blanky Šefrnové, Dominiky Špalkové, Jaroslava Dejla a Saši Gregara

PARDUBICKÝ KRAJ

RECITAČNÍ PŘEHLÍDKA PARDUBICE 12. - 13. 4. A 18. - 19. 4.

Letos vystoupilo v Pardubicích celkem 63 recitátorů. Porota pracovala střídavě ve složení Nina Martínková, Milan Němec, Zdeněk Rumpík, Lída Vlášková, Dominika Špalková a Dagmar Novotná.

Hodnocení jednotlivých kategorií:

I.kategorie

Nepodařilo se udržet „kouzelnou dětstost“, která je viny této kategorii vlastní. V průběhu soutěže se vyrojily otázky tohoto typu:

1. Proč próza vypadá jako poezie?

2. Proč nezvládnou (soutěžící) říci dlouhou větu v jejím logickém celku? (Příliš náročný výběr zj. próz – problém intonace a frázování)

3. Proč mechanická secvičenost převáží nad hravostí?

RECITAČNÍ PŘEHLEDKA TŘEBÍČ 27. 4.

4. Jak smysluplně využít přirozený smysl pro rytmus? Jak pracovat v tomto věku s rytmem?

II. kategorie

Výkony velmi dobré úrovně: (výběr textů, příprava a vystoupení).

Znovu se potvrdilo, že kvalitní text může „podržet“, pomoci i dítěti nezkušenému. Naopak literárně méně hodnotný text i osvěceného recitátora zradí.

Na celostátní přehlídce postoupily **Barbora Bobková**, která dokázala textu Miloše Macourka Makarony jít na procházku propůjčit nadhled a humor potřebný pro „macourkovský“ styl a **Dagmar Drahošová** s úryvkem textu Richmal Cromptonové Jirka postrach rodiny.

III. kategorie

Připravenost recitátorů ve III. kategorii odpovídala úrovni požadované krajským kolem (slušná technická vybavenost soutěžících, vhodný a pestrý výběr textů).

Postupující recitátoři vynikli svým osobitým projevem. Byli to **Adam Pávek** (s texty Hroch a Žirafa od Aleny Vostré a Námět k rozhovoru, kterým je možno natrvalo vyléčit amatéra v kouzelnictví z jeho karetních triků od Stephena Leacocka) a **Michal Papáček** (s texty Názor a Nána v povětrí, oba od Jiřího Suchého).

IV. kategorie

Kupodivu vyšší kategorie nezaručuje i vyšší kvalitu recitátorů. Přesto musíme ocenit zaujetí a radost z recitování, v mnoha případech i velmi zajímavý výběr textu.

K postupu na celostátní přehlídku byli doporučeni **Barbora Marková** (Jacques Prévert - Stránka ze sešitu; Ilja Hurník - Jak Milánek cinkal), **Vít Roleček** (Leo Rosten - Osidla logiky; **Jiří Haleš** - Sahara není jen písek) a **Zuzana Vojtová** (Ivan Vyskočil - Jak jsem neprokázal dramatický talent; Petr Nikl - Holá pohádka). Přestože si Barbora Marková vybrala text, který se na recitačních přehlídkách objevuje velmi často, její recitátorský projev byl výjimečný - citlivý a s velkou vnitřní představitostí. Vít Roleček dokázal osobitým přístupem ve vyprávění ztvárnit jednotlivé postavy příběhu a Zuzana Vojtová zaujala zajímavým a dramaturgicky objektivním výběrem textu Petra Nikla.

Nina Martínková (1. a 2. kat.) a Dominika Špalková (3. a 4. kat.)

Přehlídka dětských recitátorů v Třebíči stabilně trpí jedním velkým hendikepem. Nepečuje o ni žádný nadšenec pro dětský přednes či dramatickou výchovu, ale každý rok ji „dostane na starost“ nová pracovnice místního DDM, poté co ta předchozí odejde za lepším výdělkem. „Letošní“ Anna Navrkalová sice patří zatím k nejlepším organizátorkám trebičské přehlídky, pořádá ale akci poprvé, a kdyby neměla po ruce Jaroslava Dejla, divadelníka a ředitele ZŠ Benešova, který zajistil porotu, a Stanislavu Štěpánkovou z KVIZ Třebíč, která se po letech obětavé spolupráce v divadelních i recitačních přehlídkách opravdu vyzná, těžko by sama zdárně dotáhla přehlídku až k závěrečnému předání účastnických listů.

Přehlídka byla tradičně rozdělena na mladší a starší kategorie, které recitovaly paralelně ve dvou prostorech. První a druhou kategorii posuzoval lektorský sbor ve složení Radka Blatná, Jaroslav Dejl a Stanislav Nemrava. V obou kategoriích vystoupilo celkem 21 recitátorů. Převažovaly zde básně nad prózou (Žáček, Šrut, Frynta, Kratochvíl...) a výkony v obou kategoriích byly téměř vyrovnané. Bohužel se zde vyskytla až příliš často jakási nedůslednost v rozboru a porozumění vybranému textu. Za ocenění ale naopak stojí dramaturgická pestrost v obou kategoriích. Za nejmladší recitátory si odnesla ocenění **Lucie Chodilová** (ZUŠ Nové Město na Moravě) za přednes básně Pavla Šruta Hrabě Drákula a Nováková z 3. C (letos mimochodem v celé republice mimořádně oblíbené). Ve 2. kategorii bylo rozděleno několik čestných uznání: **Zuzce Rajdlové** (ZUŠ Světlá nad Sázavou), **Tereze Horské** (ZŠ Poděbradova, Polná) a **Anně Hubáčkové** (ZUŠ Nové Město n. M.). Na celostátní přehlídce byli vysláni **Filip Hořejš** (ZŠ Humpolec) s citlivě a přirozeně přednesenou Pohádkou o dřevěném tátovi od T. Janovice a **Ivana Klimešová** (ZŠ Žďár nad Sázavou) s prózou O čmelákově, který ignoroval fyzikální zákony od J. Žáčka. Nadějně interpretce se podařilo věrohodným a soustředěným výkonem sdělit obsah i myšlenku tohoto milého textu. Snad bude příjemným oživením i na přehlídce v Trutnově.

Ve třetí i čtvrté kategorii vystoupilo po devíti recitátorech, což byl počet natolik příznivý, že umožnil lektorům požádat všechny účastníky i o přednes druhých textů. Ve třetí kategorii se neobjevily žádné „propady“ v podobě přepjatých „hereckých výkonů“ či mechanických deklamací, zároveň ale chyběla přesvědčivější vystoupení opřená o osobitý výběr textu, hlubší porozumění a názor. Jisté naděje vzbudili **Michaela Vosyková** (ZŠ V Sadech, Havlíčkův Brod), **Markéta Dvořáková** (ZŠ Kamenice nad Lipou), **Eliška Dvořáková** (DDM Žďár nad Sázavou), **Kamil Ahmadie** (ZUŠ Třebíč) a **Kateřina Zachová** (Katolické gymnázium Třebíč), svým druhým textem ale přesvědčila jen poslední jmenovaná, která si přes drobné nedostatky zasloužila postup na celostátní přehlídku za velmi živý a zaujatý přednes dvou Žáčkových textů, básně Ušaté torpédo, ale zejména pak krátké prózy Oči a brýle. Ostatní jmenovaní dostali čestná uznání.

Úroveň vystoupení čtvrté kategorie byla naproti tomu velmi vysoká, žádný z recitujících by neudělal ostudu ani na celostátní přehlídce. Objevily se zajímavé texty v osobitých interpretacích. Čestná uznání obdrželi **Zdeněk Němec** (ZŠ Třešť) za zaujatý přednes Brechtova textu Z Čítanky pro obyvatele měst, **Jiří Červinka** (ZŠ V Sadech, Havlíčkův Brod) za nakažlivě temperamentní a výrazově pestré vyprávění snad vlastní (?) mikulkovsky fantasmagorické pohádky o kapru Náčičkovi, **Adam Veselka** (ZŠ Pacov) za velmi přirozené a poutavé podání Macourkovy Sedmé hlavy, **Anna Bučková** (ZUŠ Nové Město na Moravě) za osobitě pojetí dvou zcela odlišných textů, úryvku z knihy Simona Breta Previtem snadno a rychle a výběru ze starojaponských pětiversí (Verše psané na vodu) a **Zuzana Nohová** (Gymnázium Třebíč) za technické zvládnutí úryvku z Hrdého Budžese I. Douskové a groteskní Balady krve, rozkoše a smrti od Eduarda Basse. Druhé texty ovšem jasně rozhodly o postupu **Ondřeje Růžičky** (ZŠ Komenského, Pelhřimov), který sice „sáhl“ stejně jako Ioni po Petru Šabachovi (tentokrát po Opilých banánech), opět ale potvrdil svůj mimořádný vypravěčský um, a to posléze i na textu W. Ingea, a **Jiřího Dvořáka**, který přednesl s mimořádnou dávkou přirozenosti a pravdivosti texty Cvkok L. Aškenazyho a Pravda a lež J. Žáčka.

Jakub Hulák s použitím poznámek Radky Blatné

DIVADELNÍ PŘEHLEDKA TŘEBÍČ 3. 4.

Třebíčský divadelní „maraton“ vypukl již v 8.15 ráno. Měli jsme možnost zhlédnout od 8.30 do 15.30 dvanáct představení, jejichž úroveň nijak nepřesahovala hranice školního divadla. Divadelní ambice mělo jen několik souborů, ale i ty mají ještě hodně práce při hledání divadelních prostředků jevištního sdělení. Lektorský sbor se rozhodl ocenit ty soubory, které měly k divadelní inscenaci nejbliže a u kterých zároveň práce v souboru zachovávala jejich přirozenost na jevišti. Čestné uznání jsme předali **DS Hadřík ze ZŠ Havlíčkova Jihlava** (ved. Jana Krásenská a Alena Hromádková) za představení **Kozlátka a tři kozy** v němž děti jednaly přirozeně a byla patrná dobrá vybavenost členů souboru. Dramaturgie přesně respektovala věk a vybavenost dětí. Další čestné uznání obdržel **DS Pod Maskou ze ZUŠ Žďár nad Sázavou** (ved. Jana Mífková) za představení **O Hanině**, ve kterém děti pracovaly s pověstí z Vysočiny a vložily do představení vlastní invenci, **DS Hadr ze ZUŠ Havlíčkova Jihlava** (ved. J. Krásenská a A. Hromádková) za představení **Květinové městečko**, v němž se soubor pokusil využít loutkové divadlo (hra rukou) k obohacení příběhu nejen vizuálně, ale i významově.

Na nominaci do širšího výběru jsme navrhli **DS Rarášek ze ZŠ Na Kopcích Třebíč** (ved. Stanislava Mrenicová) s inscenací **Ikarův pád**. V představení byla jako inscenační prostředek použita prádelní guma, se kterou děti pohybově pracovaly. Rozehrávání příběhu přes natahování a smršťování gumy mělo ale i svá úskalí. Divák si především po chvíli položil otázku, proč byl použit zrovna tento prostředek a jak souvisí s tématem představení. **DS Sluníčka ze ZŠ Benešova Třebíč** (ved. Zdeňka Marečková) jsme do širšího výběru navrhli s drobníčkou **Čas**. Je to autorská krátká básnička, v níž děti pohybově rozehrávají hodiny a jejich vlastnosti. Přestože děti měly sklon k mechanické deklamací textu v kolektivních pasážích, působilo minipředstavení hravě a uvolněně.

Měli jsme možnost setkat se znovu (podobně jako v minulých letech) s pokusy o tzv. velké divadlo se zpěvem, okázalými scénami a nezdánlivě autorským vstupem samotných aktérů. Nechci tyto

soubory jmenovat, protože v diskusi po vyhlášení jsme si o všem s vedoucími souborů popovídali. Reakce vedoucích byla překvapivě vstřícná. Výjimku tvořila vedoucí souboru, který vystoupil s pokusem o muzikál. Ta připomínky slyšet nechtěla a její obrana nabývala až útočného charakteru.

Celá přehlídka byla technicky velmi dobře zorganizována. Soubory se střídaly v jednotlivých prostorech, a tak nevznikaly velké prostoje. Jen je škoda, že diváci sice obdrželi časový harmonogram, ale místo názvu představení tam bylo uvedeno, kdo hraje. A tak se diváci neměli šanci předem dozvědět jak se představení jmenuje. Myslím, že takový program přispívá víc k rivalitě mezi školami, než k divadelní atmosféře. Protože přehlídka pak probíhá v duchu „podíváme se, co předvede ta která škola“ a ne „jdeme na pohádku o...“.

Jana Machalíková

JIHOMORAVSKÝ KRAJ

RECITAČNÍ PŘEHLÍDKA BRNO 12. - 13. 4.

Snad na potvrzení „centralizace“ brněnských volnočasových zařízení, která jsou na základě jakýchsi administrativních nařízení jedno po druhém pohlcována střediskem volného času Lužánky (a následně přejmenována, pokud jejich název nezačíná písmenem L), se i letošní krajská přehlídka dětských recitátorů alespoň zčásti přestěhovala z Labyrintu přímo do mateřských Lužánek a propojila se tak s krajskou přehlídkou dětského divadla. Jedním dechem ale dodávám, že tato změna vůbec nebyla na škodu, propojení s divadly bylo přirozené a přizvaní studenti JAMU ho navíc podpořili propojícím námětem vlaku, který nabírá recitátory a soubory na jednotlivých zastávkách a některé z nich doveze třeba až do Trutnova. Z hlediska naší snahy o potlačování soutěžní atmosféry přehlídek se takový nápad jeví jako mírně kontraproduktivní, zmíněný vláček ale přehlídku oživoval, pomáhal se svoláváním do sálů a hlavně vozil recitátorům vzkazy od ostatních účastníků a diváků. Nápad s obálkami, do kterých kdokoli může vložit svůj názor, připomínku nebo i pár osobních slov, se natolik zalíbil, že se o týden později s velkým úspěchem objevil i na přehlídce v Praze. Příjemnou atmosféru přehlídky tradičně ovlivnila také její dobrá duše Jarmila Doležalová, která svůj nenucený úvodní proslav letos dovedla téměř k dokonalosti. A během přehlídky samotné jsem s překvapením zjistil, že její několikileté působení v roli organizátorky přehlídky se už příznivě projevilo i na kvalitě recitačních vystoupení (svůj vliv má jistě i to, že letos převzala do svých rukou a do Labyrintu i v minulosti problematické brněnské oblastní kolo).

Vystoupení tří mladších kategorií proběhlo ve čtvrtek 12. dubna v Labyrintu. V nulté kategorii vystoupilo osm dětí a tři z nich dostaly ocenění. V první kategorii vystoupilo šestnáct recitátorů, oceněno bylo pět z nich. Lektorský sbor zasedal ve složení Jindra Delongová, Marie Pavlovská a Drahomíra Vážanská.

Ve druhé vystoupilo dvacet jedna dětí vesměs s dobře vybranými texty, mezi nimiž převažovala próza. Příjemná byla vysoká koncentrace chlapců. Dva z nich nakonec také postoupili na celostátní přehlídku: **David Nguyen** ze ZŠ Lomnice, který i přes problémy s výslovností dokázal mimořádně vykreslit postavy i situace textu J. Nohy Jak se může přijít pozdě do školy. Přirozeným a jemným projevem zaujal **Nicolas Maška** ze ZŠ Křepice v textu F. Nepila Pimprle, pan malíř a múza. Tři děti si z přehlídky odvezly čestné uznání. Vystoupení dětí posuzoval lektorský sbor ve složení Radka Blatná, Marcela Blahůšková a Jana Jevická.

Ve třetí kategorii vystoupilo patnáct dětí (opět hodně chlapců), celková úroveň už ale byla o stupeň slabší. Řada recitátorů se spokojila s „přidělenými“ čítankovými texty, často se objevovalo špatné frázování, mechanická deklamace či nepřirozené zpěvavé intonace. Lektorský sbor ve složení Zuzana Jirsová, Radka Blatná a Radmila Mrázová udělil čtyři čestná uznání. Na celostátní přehlídku postoupila **Jana Buchtová** ze ZŠ Lomnice s textem I. Hurníka O heligónu na krku.

Šestnáct recitátorů vystoupilo ve čtvrté kategorii. Objevila se zde řada zajímavých textů i recitačních výkonů, i když mnohé z nich postrádaly větší míru přirozenosti a nedostatek opravdového vnitřního zaujetí „doháněly“ vnějšími prostředky. Pět recitátorů si ale po právu zasloužilo čestná uznání, za připomenutí stojí zejména Veronika Führerová ze ZŠ Vyškov, která překvapila promyšlenou výstavbou a celkově vyspělou interpretací textu R. Fulghuma o setkání sousedky s pavoukem. Na celostátní přehlídku postoupili **Kryštof Bartoš** z Gymnázia Tišnov s mimořádným citem pro absurdní poetiku textů M. Pally (Případ třicátý čtvrtý) a ještě více I. Wernische (Dobrá rada, Kanape) a **Ludmila Šujanová** ze ZŠ Slavkov u Brna s velmi citlivou a výrazově přesnou interpretací příběhu Škola v nebi I. Hurníka a básně Neštěstí J. Suchého. Vystoupení čtvrté kategorie hodnotili Jana Machalíková, Petra Plechatá a Jakub Hulák.

Jakub Hulák

DIVADELNÍ PŘEHLÍDKA BRNO 12. - 14. 4.

Regionálního kola se tentokrát účastnilo pouze šest souborů, z toho jeden jako host, tedy bez ambic na případný postup. Po organizační stránce vše klapalo a v rytmu vláčku jedoucího do Trutnova se příjemně posouvalo vpřed. Bohužel pocit zastavení nebo dokonce zacouvání o několik roků zpět se dostavoval při sledování většiny divadelních představení.

Stagnaci až retardaci spatřuji ve volbě starších předloh (Krabicová pohádka, Loupežnická historie), v autorských počínech balancujících mezi popletenou pohádkou, kabaretem, parodií a školní besídkou s absencí tématu. Zejména však v laciném zařazování nevkusných manýr okoukaných z televizních pořadů, které vedou hráče k přehrávání, přetváře a šarži. Kromě postupující inscenace (Stínová pohádka pro krásnou Lin) se v různé míře tento jev vyskytoval v každém představení - a to od „muzikálového baletu“ zařazeného na závěr (Krabicová pohádka) až po celkový ráz představení (O černé Karkulce, O kouzelné trumpetě).

ZŠ a MŠ Křídlovická, Brno, Krabicová pohádka

autor předlohy: Vladimír Leština

vedoucí souboru: PhDr. Alena Nováková, Mgr. Pavla Halfarová

Dvacet dva dětí ve věku 8 - 9 let nutno pochválit za soustředění, radost ze hry a spolu-

práci. Písničky, jimiž bylo představení prokládáno, byly zpívané čistě a se zaujetím. Celkově šlo o vyprávěné vystoupení ilustrované nesourodými prostředky. Krabice, které jsou akcentovány názvem, byly využívány jednostranně, plošně. Souboru lze doporučit větší využití hracího prostoru pro pohyb postav, tvorbu situací zobrazujících problém a způsob jeho řešení.

ZŠ Modřice, Loupežnická histo-

rie

autor předlohy: Pavel Grym

vedoucí souboru: Alena Lukášová

Dvanáctileté děti jsou z jedné třídy ZŠ a Loupežnická historie je jejich prvním pokusem o hraní divadla. Tvorba představení zde plnila zejména funkci sociální. Třída s původně špatnými vztahy se učila komunikovat a pracovat na společném díle. Při samotném představení byla patrná sounáležitost, vůle a chuť „hrát spolu“. Tedy dobrý základ pro další hledání a tvorbu, kde bude věnována větší pozornost přirozenému projevu na jevišti bez kopírování gest a intonací postav z televizních seriálů. Pozornost je třeba věnovat tvorbě hlasu a také volbě prostředků s ohledem na inscenační styl a téma.

ZŠ a MŠ Masarykova Brno, O černé Karkulce

vedoucí souboru: Barbora Časlavková

Autorské divadlo nabídli žáci 9. třídy. Jejich záměrem bylo parodovat televizní pořady. Řadu scének rámovali TV komentáři a propojovala popletená verze Karkulky. Podle slov vedoucí souboru má tento pořad sloužit jako prostředek k vyjádření názoru hrajících a být jim zábavou. Divák však byl svědkem pitvoření, nápodoby, přehrávání a laciné fóry typu rozhovor se superstar, módní přehlídka, krteček z E55 nepůsobili vtipně. V další práci by souboru mohla pomoci literární předloha, kde dobrý příběh i téma skýtají oporu pro dramatizaci, nebo scénáře uvedené např. v Tvořivě dramatické.

SMZŠ Rozmarýnova Brno, Tajný

deník

vedoucí Jana Haková

Autorský příběh zobrazující rozdíly světa dívek a chlapců sehrály děti ve věku osm až jedenáct let. Příběh se opíral o jejich zkušenosti, o to, co je zajímavé. Byl odstartován situací, kdy dvě dívky objevují na půdě deník starší sestry. Čtené - vyprávěné partie se střídaly s hranými. Prostředí půdy poskytovalo zpočátku atmosféru tajemna, avšak tento rámeček nebyl propojen s tématem a hranými záznamy z deníku. V inscenaci se vyskytovaly situace, kdy divák viděl a věděl víc než jediná postava na jevišti, a to vzbuzovalo jeho zájem. Projev hráčů byl ve většinou přirozený, přesto i zde se vyskytly momenty nápodoby televizních hvězd. Celkově lze doporučit pokročit od autenticity ke stylizaci, pročistit a krátit, hlídat tvar. Představení bylo oceněno diváky i lektorským sborem.

ZUŠ Veselí nad Moravou, Stínová pohádka pro krásnou Lin

autor předlohy: Hana Doskočilová

Vedoucí souboru: Vítězslava Trávníčková

Při dramatizaci autorské pohádky zvolily inscenátorky (tři dívky a jejich vedoucí) divadelní prostředky korespondující s prostředím, atmosférou, námětem - tedy s celkovým rázem vyprávěného příběhu. Různé svičky se v rukou dívek proměňovaly v postavy příběhu, hra s živým světlem omezovala rychlost gest, pohyb hrajících dívek se tak stával soňným, stylizovaným a napomáhal vyjádření exotiky místa děje. Metaforičnost a lyriku jemně vyvažovalo podání uštěpačných služebných. Lektorský sbor (Jana Machalíková, Jakub Hulák, Zuzana Jirsová) doporučil souboru

ujasnění závěrečné části a obohacení scény bitvy ve stínovém divadle. Přes drobné nedotaženosti toto představení bylo představením divadelním a dětskému divadlu lze jen přát, aby takových bylo v příštím roce víc.

Zuzana Jirsová

OLOMOUCKÝ KRAJ

RECITAČNÍ PŘEHĹDKA (P)ODĚS OLOMOUC 12. 4.

Krajské kolo recitační soutěže „Dětská scéna“ se již tradičně konalo v ZUŠ „Žerotín“ Olomouc a bylo součástí přehlídkového maratonu (13. 4. recitační přehlídka, 14. a 15. 4. přehlídka LDO ZUŠ společně s divadelní částí DS). Celou akci opět pořádalo Sdružení D ve spolupráci s DDM, které také spoluorganizují okresní předkola DS, Wolkerova Prostějova a krajskou přehlídku studentského divadla Prima sezóna. Za jméno pořádajících institucí se skrývá zhruba pět lidí. Čtyři z nich, členové SD, nad rámec svého zaměstnání dělají cca 60 zážitkových lekcí pro školy, organizují či lektorují řadu seminářů a pak organizují přehlídky. Letos, kdy přibyla i soutěž ZUŠ, to pro ně bylo opravdu na padnutí. A to ještě většina z nich na přehlídkách se svými žáky vystupovala. Ale zástupce DDM, který jako jediný má organizování přehlídek v popisu práce, to ale neměl jednoduché. Během recitační přehlídky měl např. svým zaměstnavatelem současně naplánovanou i jinou akci, takže musel zvládat obojí apod. A tak jaksi nebyl prostor přemýšlet o přehlídkách koncepčně, vylepšovat... Aby se situace změnila, je nezbytné některou z přehlídek přenechat jinému organizátorovi. Černého Petra pravděpodobně dostane přehlídka Prima sezóna, odpadne také soutěž LDO ZUŠ, která se koná jednou za tři roky.

Ale zpět k recitátorům. Letos se jich díky novému postupovému klíči sjelo do Olomouce víc, kolem dvaceti v každé kategorii.

I.a II. kategorie vystupovaly společně. Lektorský sbor – Ivana Němečková, Zuzana Nováková, Hana Kresová hodnotil úroveň obou kategorií jako vyrovnanou, dramaturgický výběr textů jako standardní. Objevilo se několik nových neofikčních textů a osobitých výkonů, a tak porota kromě dvou postupujících vybrala i další děti k ocenění. Pokud se týká problémů, objev-

vala se ilustrativní gestikulace (již tradičně v této kategorii) a nevhodné použití rekvizit. Na škodu byl také nezájem některých doprovázejících pedagogů o hodnotící diskusi.

Lektoři III. kategorie - Jana Křenková, Karel Kuchařík a Alena Palarčíková - dostali za úkol posoudit kromě sólistů také dva recitační kolektivy z gymnázia v Šumperku. Čtveřice chlapců s textem J. Prévérta Hon na dítě a trojice dívek s montáží z Deníku Anny Frankové. Obě skupiny nekomunikovaly ani mezi sebou, ani s publikem, pouze odříkávaly naučený text. Ze způsobu interpretace bylo zřejmé, že k textu osobní vztah nemají. Dívky knihu nečetly, chlapci neznali jiné autorovy texty... Doprovázející pedagog, vyučující obou skupin, reagovala na dotazy o vzniku pásma, o podílu dětí na přípravě vystoupení překvapeně. Bylo s podivem, že tato vystoupení, prozrazující neznalost jakýchkoli pravidel inscenování poezie či skupinového přednesu a vlastně přednesu vůbec, byla z okresního kola doporučena k postupu.

Ve srovnání se soubory proběhla vystoupení III. kategorie na podstatně vyšší úrovni, zejména v tom, že sólisté, kteří se přednesem zabývají pod dobrým a systematickým vedením, jsou vedeni k přirozené mluvě a ke komunikaci. To se dobře přenáší i na ostatní zúčastněné. Slabinou této kategorie byla špatná výslovnost, jakoby podcenění spisovné normy, a až na výjimky nepříliš objevná dramaturgie. Ovšem v kvalitní, byť známé dětské literatuře, se děti cítili dobře a jistě.

Hana Kotyzová, Petra Němečková a Jan Faltýnek, lektoři IV. kategorie, byli s úrovní letošní přehlídky spokojeni. Až na jednu výjimku nezaznamenali žádné texty, ani výkony, které by snad do krajského kola nepatřily. Tou výjimkou byl monolog z knihy Romeo, Julie a tma, ztvárněný „hereckými“ prostředky. Názor lektorů, že takové vystoupení do tohoto typu soutěže nepatří, velice rozčilil doprovázející pedagogy, která podobně jako porota v okresním kole v Přerově nedokázala rozlišit rozdíl mezi hraním monologu a přednesem poezie, což dokazovala i hlasitým komentářem během poslechu jiných textů, napsaných v ich-formě. Na národní přehlídce nakonec lektorský sbor poslal **Barboru Šebestíkovou** z Olomouce (IV. kategorie) za vyrovnané výkony a zajímavý výběr textů v obou kolech. Druhou postupující se stala **Tereza Mikulenková** z Jeseníku (IV. kategorie), u níž porota ocenila především precizně zvládnuté podtexty a celkové vypořádání básně Jiřího Suchého Píseň o myši a jedu. **Tereza Šimčíková** z Lipníku nad Bečvou s textem R. Daniela Pramínek vlasů a **Julie Orletová** z Olomouce s textem R. Goscinyho Lékařská prohlídka postoupily na národní přehlídce v rámci II. kategorie. Postupujícími z kategorie třetí se stali **Filip Hutečka** z Radslavic (P. Bichsel: Zachar nechává pozdravovat; J. Dvořák: O mravenci, kterého omrzl svět), **Denisa Hrdinová** ze Zábřehu (Deník Anny Frankové - úryvek; J. Vejvoda: Babičko, pošli mi modrýho slona). Čestné uznání si ze soutěže nakonec po tuhém boji o postup odnesla **Karolína Vejmelková**, která si s chutí pohrála se známou básní Emanuela Frynty Jelikož a Tudíž a dobře zvládla i druhý text. Také jiné výkony, např. **Jakuba Pazdery** z Olomouce (Carter: Škola Malého stromu, Pygmejové: Legenda o stvoření), byly velice zajímavé.

Takže za rok zas v Olomouci, snad s nějakými vylepšeními...

Alena Palarčíková

s využitím hodnotících zpráv Jany Křenkové, Jana Faltýnka, Ivany Němečkové a Zuzany Novákové

DIVADELNÍ PŘEHĹDKA OLOMOUC 13. 4.

Letos poprvé jsem jako členka lektorského sboru zavítala i na přehlídku dětských divadel Olomouckého kraje PODES 2007 (s možností postupu na celostátní přehlídku Dětská scéna), ze které si odvážím několik pro mne důležitých poznatků.

Hned na úvod mne příjemně překvapila organizace celé přehlídky. Představení začínala jak avizováno v programu, každé z nich stručně a jasně uvedla organizátorka přehlídky Alena Palarčíková. Hlavní šéf přehlídky Pavel Němeček se usmíval a často přispěl s podstatným postřehem k vidění do společné odborné rozpravy lektorů se soubory.

Další z poznatků se týkal ZUŠ z Prostějova. Pod vedením Hany Kotyzové se na škole v Prostějově dělá kvalitní dětské divadlo. Měla jsem možnost vidět tři inscenace z této „líhně“ a všechny tři se vyznačovaly inscenační kvalitou, tvořivým a neotřelým inscenováním a srozumitelným jevištním ztvárněním tématu, atmosféry, příběhu. V rámci Poděsu byla uvedena inscenace Deset malých miss tohoto souboru. Soubor našel inspiraci pro tvorbu v detektivce Agathy Christie Deset malých černoušek, ve velkofilmu Hra, v televizních sitkomech a vycházel také z faktu, že soubor tvoří deset mladých dívek. Autorský vklad všech deseti protagonistek je patrný jak v hereckém vedení jednotlivých postav, tak v propojování zmíněných inspiračních zdrojů. Je patrné, že celá tvorba inscenace prošla fází poctivého hledání a kolektivní diskuse, což vyplynulo i z rozpravy nad představením. Z diskuse také vyplynul fakt, že tvůrkyňe měly za cíl především překvapovat a zaskakovat diváka. Ovšem záleží na způsobu překvapování. V tomto případě nastalo změnou žánru, což je ale zároveň problémem inscenace i při vědomí všech jejích kvalit. První polovina inscenace – expozice – je vedena s nadsázkou jako konverzační komedie. Inscenátorky s lehkou ironií odkrývají zákulisi soutěže Miss World i manýry „missek“ a jejich mentální „kvality“. V druhé polovině se však náhle změnil žánr. Z exponované komedie se stane realisticky hraná detektivka. Divák je natolik zaskočen, že bojuje s problémem následnému jednání dívek uvěřit a jít v příběhu s dívkami dál. A na závěr opět překvapení a opět skok do jiné formy, a to divadla na divadle, kdy se dovidáme, že vše byla jen všemi zúčastněnými inscenovaná hra, jako dárek k narozeninám jedné z miss. Bohužel divák neví proč zrovna tato miss, postava není nijak jiná, výjimečná, exponovaná jako hlavní postava příběhu. I kdybychom přijali koncept celé inscenace a její rámec inscenované hry, stále zůstává problém proporcí. Expozice k následné inscenované detektivce by totiž trvala 20 minut z celkové délky inscenace 40 minut. Snahou šokovat diváka se bohužel z díla vytratilo téma – kam až jsou lidé schopni zajít ve snaze někoho „dostat“, šokovat originálnější dárkem k narozeninám. Porota ocenila autorský vklad celého souboru a snahu o sdělení závažného tématu reflektujícího dnešní svět a doporučila ji do širšího výběru Dětské scény.

Na přímý postup byla ovšem lektorským sborem ve složení Luděk Richter, Stanislav Nemrava a Hana Galetková navržena zajímavá inscenace **Indické pohádky** souboru **ZUŠ Žerotín Olomouc** pod vedením Ivany Němečkové. Diváci ji uvidí na Dětské scéně.

Další poznatky z Poděsu je možné shrnout do jednoho. U ostatních prezentovaných jevištních děl, která jsme zde měli možnost vidět, byl zaskakující fakt, že vůbec tvořila skladbu přehlídky. Vedoucí divadelních souborů Kandrásěk, ZŠ Pavlovice, DDM Magnet Mohelnice a ZŠ Rovensko

bohužel neměli zvládnuté základní divadelní řemeslo. Nejde o to kritizovat snahu někoho zkusit si režirovat nebo vést režijně dětský divadelní soubor, jde o to, že se soubory na zcela začátečnické úrovni v převaze setkaly v krajském kole dětské divadelní přehlídky. Scénografické „cokoliv“, nejasné členění scény, neřešení mizanscén, nedůslednost při práci s detailem, absence vzájemného jednání postav na jevišti, nedostatek jevištních situací a jejich řešení, deklamacce množství textu bez vědomí obsahu, nedobrý dramaturgický výběr a úprava textu pro daný soubor, nezodpovězené základní dramaturgické otázky: Jaké je téma? O čem hrajeme? Co chceme sdělit? Jaká je ta která postava? Kam směřuje? Čeho chce dosáhnout? Proč má to či ono na sobě? A řada dalších. Vyvstává tedy ještě jedna otázka: Je opravdu v Olomouckém kraji tak málo vyzrálých dětských divadelních souborů a pedagogů?

Hana Galetková

MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ

RECITAČNÍ PŘEHLÍDKA OSTRAVA 12. A 13. 4.

Přehlídka proběhla v tomto roce ve všech pěti kategoriích.

Ve čtvrtek 12. dubna hodnotila porota ve složení Vladimír Polák (předseda), Adina Bálková, Jana Secová a Helena Skálová (tajemnice) nultou, prvou a druhou kategorii.

V nulté kategorii recitovaly tři děti. Všechny byly výborné, všem dala porota ocenění, a protože nemohly dále postoupit, dostaly diplom a dárky.

První kategorie (také dále nepostupová) nabídla dvanáct recitátorů. Úroveň byla velmi vysoká, takže nakonec udělila porota tři ocenění: **Janě Plačkové** ze ZŠ Hradec nad Moravicí za text Nemluvte do větru, **Sebastiánu Sedlárovi** ze ZŠ Ostrava-Polanka za Kuřátko v obilí a **Tomáši Petřelovi** ze ZŠ Englišova v Opavě za přednes básně Jelikož a Tudíž.

Ve druhé kategorii vystoupilo třináct recitátorů, opět na vynikající úrovni. Na celostátní přehlídku postoupily **Lucie Svobodová** ze ZŠ Jindřichov s textem Břejlovec a slepýš a **Markéta Švantnerová** ze ZŠ Frýdek-Místek s textem O medvědovi, který znal nejlepší odpověď. Do celostátního kola byla doporučena i **Radka Cabáková** ze ZŠ Krnov s textem Had Hádka a pohádka.

Vyhlášení výsledků doprovodila skupina Miniděti DIVIDLA Ostrava recitačním pásmem Holčičí kočičiny. Vyhlášení proběhlo ve velmi sváteční a otevřené atmosféře, každý recitátor dostával kytičku, ocenění pak drobné dárky a pochopitelně diplomy i účastnické listy.

V pátek 13. dubna 2007 byly v porotě Jana Křenková (předsedkyně), Adina Bálková, Hana Cisořská a Jana Secová. Na pořadu byla III. a IV. kategorie.

Třetí kategorie se vyznačovala celkově mimořádně vysokou úrovní. Všem dvanácti zúčastněným dala porota možnost přednést druhý text, protože všichni zaujali už napoprvé. Slyšeli jsme texty s generační výpovědí, humor bez šaškování, odvážné zdařilé pokusy o klasické texty. Jen v jednom případě jsme konstatovali nevhodný výběr – nekvalitní text od neznámého autora. Vystupující byli dobře připraveni, mluvili klidně, text měli zažitý a kultura řeči, jak posazení hlasu, tak artikule byly na velmi dobré úrovni. Na celostátní přehlídku postoupili **Andrzej Molin** ze ZŠ Havlíčkova, Český Těšín s texty Chlapci a První dopis z prázdninového tábora, **Vít Benisch** ze ZŠ Englišova, Opava s úryvky z Tajného deníku Adriana Molea a Patálií naší rodiny a jako náhradnice **Magdaléna Fajtová** ze ZŠ Otická, Opava s texty Jak se slunko strašně nudilo a Statečný orel.

Čtvrtá kategorie nebyla už tak vyrovnaná, v dramaturgii se projevili několikrát rozpor mezi možnostmi a zkušeností interpreta a zvoleným kvalitním textem, který byl nad jeho síly (K. Šiktanc: Heinovské noci, P. Bezruč: Jen jedenkrát, J. Kolář: Ulomené párátka, L. Aškenazy: Země). Přesto zaujali svým nasazením, např. **Tereza Skálová**, (M. Cvetajevová: Pořád se někdo ztrácí...). Do celostátního kola postoupili **Filip Sedlák** z Gymnázia Třinec s texty Kdo chytá v žitě a Tři básně, **Nela Gabrielová** z MGO Opavan s texty O náplni do propisovačky a Sofii svět, jako náhradnice pak **Tereza Skálová** ze ZŠ Matiční Ostrava s texty Pořád se někdo ztrácí a Dopis mamince.

Ostravský pátek třináctého proběhl v prohlubující se tradici svátku přednesu, ve vzájemné vstřícnosti mezi zúčastněnými navzájem i mezi nimi a lektorským sborem. Dík patří organizátorům přehlídky, kteří pro to udělali, co bylo v jejich silách.

Saša Rychecký (0., 1. a 2. kategorie) a Jana Křenková (3. a 4. kategorie)

DIVADELNÍ PŘEHLÍDKA OSTRAVA - 13. - 14. 4.

Ostravská přehlídka sólových recitátorů probíhala od čtvrtka ráno do pátečního odpoledne, divadelní přehlídka se přidala od pátečního rána a trvala do sobotního odpoledne. Porota přehlídky kolektivů pracovala ve složení Iva Kašparová (ZUŠ Na Popelce Praha), Radka Svobodová (PedF UK Praha) a Anna Ševečková (DDS Hnojník).

Prostor K - TRIO Hrabůvka, ve kterém přehlídka proběhla, byl spásou pro přehlídku a potěchou pro všechny zúčastněné. Organizátorům přehlídky totiž několik dnů před zahájením zavřel statik hlavní sál SVČ Korunka a krajská přehlídka se ocitla bez střechy nad hlavou. Zázrakem se podařilo sehnat K - TRIO, které nabídlo sál, profesionální zázemí a vstřícnost personálu.

Nabitý časový harmonogram organizátoři dokázali obdivuhodně zvládnout. Porota měla předem daný čas na interní hodnocení i na rozhovory se soubory, který se dodržoval. A tak všechna představení začínala přesně podle rozpisu, což přispělo k výborné atmosféře přehlídky.

Na přehlídce vystoupilo celkem patnáct souborů. Z toho pět bylo v doprovodném programu a deset v programu hlavním, tedy deset se jich ucházelo o případný postup na DS do Trutnova. V převaze byly inscenace divadelní (8) nad recitačními (2). Úroveň přehlídky byla skutečně vysoká, porota tedy udělila mimo přímého postupu a nominace na DS ještě pět různých cen.

K přímému postupu do Trutnova bylo doporučeno představení **ZUŠ Hlučín O Gothamských** (ved. Lenka Jaborská), které porota hodnotila takto: Vyprávěný text, složený ze tří krátkých textů Pavla Šruta, a jednoho přidaného autorského textu, je rozehrán s nadsázkou především pohybovými akcemi pětičlenné skupiny. Stylizovaný a gradovaný humor odpovídá obsahu textu a obohacuje ho dalším rozměrem. Klavírní doprovod napomáhá svižnému temporytmu a živosti celého představení. Přesně vypointované gagy působí dojmem, jako by vznikaly přímo na jevišti před divákem. Přes-

tože čtyři povídky jsou za sebou jen volně řazeny, pospojovány písničkami, zpracování každé nové povídky nabízí divákovi nová překvapení především v podobě groteskního humoru.

Text, který je dílem člena hrající skupiny, je organicky zařazen k textům Pavla Šruta. Autorovi se podařilo vytvořit text, který svou poetikou a jazykem koresponduje se Šrutovými texty.

K velkým kladům tohoto představení patří také výborné řečové dovednosti (na mluvě účinkujících není poznat, že žijí na severní Moravě v oblasti s velmi silným dialektem), soubor je také dobře pěvecky vybaven.

Střídmé scénografické prvky (4 pomalované minižidličky a praktikábl - stupínky) korespondují s náznakovými kostýmy a společně s ostatními složkami představení vytvářejí organický, výborně fungující celek.

A co je nejdůležitější: účinkující i diváci se celým představením výborně baví.

V těsném závěsu za ním pak do širšího výběru porota jednoznačně doporučila **O hodné Sáře, líné Pepině a spravedlivé čarodějnici** souboru **LDO ZUŠ P. Kalety Český Těšín** (ved. Josef Bičíště), které porota hodnotila takto:

Výborné hravé a svižné představení hrají dvě dívky, z nichž jedna je autorkou textu. Text vychází ze známých pohádkových motivů o líné nevlastní sestře, zlé maceše a spravedlivé ježibabě.

Dívky jsou výborně vybavené, mají sdělný, kultivovaný projev, oslovující diváka. Představení má švih a lehký, hravý humor, a to jak slovní, tak pohybový, tak i scénograficky.

Některé momenty působí tak autenticky, že je možné, že se jednalo o drobné improvizace. Hrajícím dívkám skvěle funguje vzájemný vztah mezi sebou, na scéně se neustále vnímají, dokáží se překvapovat, vzájemně si naslouchat a držet temporytmus představení.

Porota jednohlasně doporučuje toto představení k zařazení do programu Dětské scény v Trutnově, a to především pro jeho neobvyklou a autentičnost.

Další ocenění si odnesla představení **Noviny** v podání **DS Vědíček z Nového Jičína** (ved. Věra Matýšková) - za autorskou tvorbu, **Slepičí maturita DS ŠD Vrchní, Opava** (ved. Eva Vašíčková) za práci s kolektivem nejmladšího školního věku, **Hodný čertík** souboru **Čerti ze ZŠ A. Kučery, Ostrava-Hrabůvka** (ved. Kateřina Kuchnová) - za originální zpracování čertovské tematiky, **Šťastní blázní DS Střelky, Český Těšín** (ved. Iva Doudová) - za převedení Kainarových veršů do scénického tvaru, a Ladova říkadla v podání **DS Magnetík z Bruntálu** (ved. Eva Vroblová) za přirozený a spontánní projev.

Doprovodný program přehlídky pro děti i dospělé tvořilo nejen pět divadel-

ních a tanečních představení, ale také oddychová návštěva Slezskostravského hradu.

Organizace celé přehlídky byla výborná a vše probíhalo tak, jak mělo. Od odvozu dětí a dospělých z Korunky do K - TRIa a zpět, přes zřetelný, tištný časový harmonogram, který odpovídal skutečnosti, po příjemné místo na povídání souborů s porotou a vlídnost organizátorů.

A tak za celou porotu přeji této přehlídce, aby jí všechno to, co ji letos dělalo tak prima, vydrželo do dalších let.

Radka Svobodová

ZLÍNSKÝ KRAJ

RECITAČNÍ PŘEHLÍDKA UHERSKÉ HRADIŠTĚ 24. 4.

Krajská přehlídka se konala 24. dubna 2007 v hradištské Redutě.

V první kategorii vystoupilo jedenáct recitátorů a recitátorek. Přestože jejich interpretační úroveň byla poměrně vysoká, učitelé a jich žáci vsadili na osvědčené autory: Žáček, Šrut, Štíplová, Gosciny. Porotu nejvíce potěšilo přirozené a nestrojené vystoupení **Davida Proseckého** a **Dominika Skříčky** (shodou okolností si oba vybrali text R. Goscinného) a **Natálie Vrtělkové**, která přednesla montáž veršů z Černikovy sbírky *Ze života oblázků*.

Ve druhé kategorii, kde vystoupilo deset recitátorů, byl dramaturgický výběr mnohem překvapivější. Porota proto ocenila čestným uznáním žáky a učitele ZUŠ Uherský Brod za nápaditou dramaturgii (texty S. Silversteina a B. Zachodera). Většinou převažovaly verše, což v této kategorii není zcela obvyklé. Porota udělila čestné uznání **Šarce Beníčkové** (A. Lindgrenová: *Lasse spadne do jezera*) **Janu Machovi** (M. Kirschner: *Co je to láska?*) a **Justýně Stoklasové** (J. Kainar: *Kocourek*).

Do celostátního kola byl doporučen **David Schmiad** s básní Jana Skácela *Uspávanka s plavíčkem a velrybou* a **Vendula Čepicová** s textem Jiřího Marka *Hvězda*. Je zajímavé, že oba interpreti zvolili texty, které by byly vhodnější pro starší věkovou kategorii, oba se jich však zhostili s velkým osobním vkladem.

Vystoupení starších kategorií proběhlo v podkrovních prostorách Reduty, v netradičním prostředí, které umožňuje blízký kontakt recitátora s posluchači. Zúčastnění akceptovali jak nabídku společného uvolnění před sólovými výstupy, tak možnost diskuse už mezi jednotlivými recitačními bloky. Postupně vstupovali s otázkami i svými názory, vždy v krátké debatě, zaměřené obecně k některému z hodnotících kritérií. Závěrečné slovo a vyhlášení výsledků lektorským sborem bylo tedy shrnutím průběhu přehlídky, stravené v aktivní spoluúčasti hodnocených s hodnotiteli. V tom je její velký přínos.

Třetí kategorie proběhla na velmi dobré úrovni a překvapivý byl i výběr textů náročnějších jak rozsahem, tak tématy (lidová balada, Lea Stadt: *Moucha na kredenci*, I. Dousková: *Hrdý Budžes*). Zcela převážila próza, stálé oblíbené se zaslouženě těší texty M. Macourka. Do celostátního kola postoupili **Barbora Navrátilová** (L. Stadt: *Moucha na kredenci*, A. Lobel: *Po schodech nahoru a dolů*) a **David Jelínek** (M. Macourek: *Sedmá hlava*, J. Skácel: *Sláva*).

Čtvrtá kategorie celkově vyzněla rozpačtěji. Byla patrná snaha o vyhledání kvalitního zajímavého textu, ale v rozporu s interpretační zkušeností a mnohdy i se vztahem k tématu a jeho pochopení (J. Prévert, Ch. Baudelaire, M.J.

Lermontov, J. Š. Kubín, J. Seifert, L. Aškenázy, A. Berková, A. Přidal). Největším přínosem nebyla úroveň a osobitost přednesu, ale rozmanitost čtenářských zájmů. Do celostátního kola postoupila **Barbora Goldmanová** s textem S. Leacocka *Kouzelníkova pomsta*.

Radka Blatná a Hana Nemravová (1. a 2. kategorie) a Jana Křenková (3. a 4. kategorie)

DIVADELNÍ PŘEHLÍDKA UHERSKÉM HRADIŠTI 29. - 30. 3.

Stanislav Nemrava, ředitel ZUŠ v Uherském Hradišti, není, jak známo, žádný troškař. A tak si pro sebe a svou ženu Hanku každoročně na jaře připraví sousto, které by dalo zabrat i početnému týmu zkušených organizátorů. Na jednom místě a v jednom čase i letos uspořádal několik akcí najednou. I letos se pod "střechovou" hlavičkou Žebříňák konaly v Uherském Hradišti od 28. do 31.3. tyto akce: krajské kolo Wolkrova Prostějova (28.3.), krajská přehlídka dětských divadelních, loutkářských a recitačních souborů Dětská scéna (28.-30.3.) a mezikrajová přehlídka mladých divadel mířících na Šrámkův Písek (rovněž 28.-30.3.). Kdybychom nebyli jako porota dostatečně asertivní, byl by S. Nemrava schopen uspořádat ve stejném čase jistě ještě minimálně jednu další přehlídku...

Žebříňák to letos neměl úplně jednoduché, protože po havárii v Redutě, bývalé jezuitské koleji, byla v celém tom krásném, relativně nedávno zrekonstruovaném objektu na Masarykově náměstí k dispozici jen půda - prostor sice útulný, příjemný, ale dosti stíněný. A tak pro prostorově náročnější inscenace museli vzít organizátoři za vděk nepříliš útulnou "ratejnu" Orlovny na Mariánském náměstí.

Ale i v těchto podmínkách se podařilo dotáhnout všechny části Žebříňáku úspěšně do cíle a vyhlásit v sobotu 30.3. na začátku velkolepého retrobálu (připraveného ve znamení Oldřicha Nového) výsledky: K přímému postupu na Dětskou scénu doporučila porota inscenaci **Romeo a Julie & spol.** dětského souboru **Dohráli jsme z místní ZUŠ**, do širšího výběru na Dětskou scénu doporučila inscenaci další skupiny souboru **Dohráli jsme z uherskohradištské ZUŠ**, a to **Z deníku Josefa K., žáka II. B.**, a inscenaci dětského loutkářského souboru BUBU ze Vsetína **O slepičce kropenaté**. Čestným uznáním za zajímavý dramaturgický výběr odměnila porota LDO ZUŠ z Uherského Brodu za inscenaci *Lososí prokletí*. Programové radě Šrámkova Písku porota doporučila inscenaci hry Tomáše Rychetského *Nevinní jsou nevinní*, kterou připravili nejstarší žáci LDO ZUŠ z Uherského Hradiště pod vedením Hany Nemravové.

Jaká představení byla na programu dětské části letošního Žebříňáku?

Především tři představení domácí ZUŠ. A pod všemi byla jako vedoucí a režisérka podepsána Hana Nemravová. (Další dvě představení Hany Nemravové představená na letošním Žebříňáku patřila do "kategorie" středoškolské.)

Vedle osobitě uchopeného příběhu **Romea a Julie** (Romeo a Julie & spol.), který porota doporučila k přímému postupu na celostátní přehlídku, o němž si tudíž budou moci udělat obrázek její účastníci sami, to byla inscenace **Z deníku Josefa K., žáka II. B.** Originální volba látky (nepamatují se, že by někdo z vedoucích dětských souborů kdy sáhl po prózách Josefa Škvoreckého) je prvním kladem této dětské inscenace. Dalším a ještě podstatnějším kladem je zaujetí a elán, ale i vybavenost trojice kluků, které se baví dvěma příběhy ze zdánlivě dávných, prvorepublikových dob ("Společenský život v našem městě" a "Volby v našem městě" z knihy *Ze života lepší společnosti*). Hana Nemravová jim jako dramatička a režisérka připravila dobrou půdu tím, že dvě z předvedených epizod koncipuje jako vyprávěné a komentované divadlo, které interpretům umožňuje dynamizovat vyprávění, střídát úhly pohledu a využívat jako základní polohu záměrně naivní optiku žáka II. třídy, která výborně funguje zejména v první povídce. Díky tomuto principu kluci ze 7. až 9. třídy získávají odstup od vyprávění druháka a jeho prostřednictvím i od událostí časově vzdálených, ale ve skutečnosti stále aktuálních (předvolební komedie politických stran) nebo nadčasových. Tomuto pojetí dobře slouží také jazyk (poláčkovské hyperkorektní formulace v deníku žáka II. b) a inspirace černobílým filmem 30. let v herecké stylizaci, která se pohybuje až na hranici grotesky. Mezi tyto dvě klukovské epizody je vsunuta ještě povídka ze stejné knihy, a to "Jak jsem unikla sňatku", která však na krajské přehlídce nepůsobila příliš funkčně a nebyla ani interpretačně uspokojivě zvládnuta. Bylo to dáno jednak menší zkušeností interpretky, ale také tím, že na rozdíl od první a poslední povídky, které mají podobu vyprávěného divadla (což je princip, který dobře konvenuje možnostem dětí), jde v tomto případě spíše o monodrama, tedy o útvar velmi náročný. Navzdory některým výhradám, o nichž se v Uherském Hradišti hovořilo, doporučila porota tuto inscenaci do širšího výběru na celostátní přehlídku, protože je přesvědčena o tom, že by i v této podobě byla přínosem pro Dětskou scénu.

Třetí dětská inscenace uherskohradištské ZUŠ, dramatička známé a velmi frekventované látky Tomáše Pěkného **Havrane z kamene**, svědčila o divadelní nápaditosti a zkušenosti režisérky a vedoucí (Havran řešený jako kolektivní postava, využití masek pro čarodějnice), ale představení jako celek působilo poněkud vlažně a "unaveně", jako by mělo svůj zenit už za sebou anebo jako by se látka tak úplně nesešla se souborem: některé situace tu byly sice zručně naaranžovány, ale málo naplněny, některé akce působily málo přesvědčivě, jakoby bez života. Přesto všechno však i tato inscenace potvrdila, že Hana Nemravová patří k nejtalentovanějším vedoucím současného českého dětského divadla.

Dalším zajímavým představením uherskohradištského Žebříňáku 2007 byla inscenace dětského loutkářského souboru **BUBU ze Vsetína O slepičce kropenaté** pod citlivým a nápaditým vedením Barbory Dohnákové. Inscenaci doporučila porota krajské přehlídky do širšího výběru Dětské scény z několika důvodů. Ocenila zejména kvalitní text a jeho vhodný výběr pro děti, které v inscenaci vystupují. Porotu zaujala také hravost a herecké nasazení, které z dětí vyzařovalo, a dobrá loutkohebecká práce a pohybové vystižení jednotlivých postav, které bylo podmíněno vhodně zvoleným typem loutek. Za pozornost stojí i scénografie, i když porota doporučila ke zvážení možnost větší variability scény.

Roman Švehlík který učí na **LDO ZUŠ v Uherském Brodě**, se na krajské přehlídce představil dvěma inscenacemi, jež dokládaly jeho divadelní invenci. Kromě středoškolského pořadu (z pásma devíti absurdních hříček současného francouzského dramatika Jeana Michela Ribese **Divadlo bez zvířat** vybral Roman Švehlík tři hořké minikomédie, s nimiž se jeho starší žáci potýkali tu více, tu méně zdařile), to byla vlastní dramatička japonského příběhu **Lososí prokletí**. Japonský kolorit se souboru podařilo navodit hlavně díky scénografii (paravány, stínohra...), díky hudbě a zčásti i pohy-

bové stylizací (chůze). Škoda že se režii nepodařilo z řady dobrých nápadů vytvořit celek, který by byl s to srozumitelně a logicky sdělit baladický příběh rybaře, který pro nedostatek pokory končí tragickou smrtí. Mnohé problémy způsobovaly v inscenaci nejasnosti v určení prostorů a některých postav, ale i technické neobratnosti (rybolov).

Malou zkušeností vedoucích byly poznamenány také dvě další sympatické inscenace uher-skohradištského Žebříňáku.

Dagmar Navrátilová, která vede dramatický kroužek na **Základní škole Zachar v Kroměříži**, projevila odhad pro to, co může nabídnout začínající dětské skupině, a sáhla po dvou pohádkách Lubomíra Feldeka ve výborné úpravě Milady Mašatové, po **Šípkové Růžence** a **Sněhurce**. Dobře napsaný a vtipný text, založený na hře se známými pohádkami, umožnil i méně zkušeným dětem na několika místech přirozené jednání v situaci. Bohužel se však vedoucí nechala strhnout touhou udělat "velké" divadlo a neorganicky scénu zaplevelila zbytečnou lesní zvěří, dýmem (na dokreslení kouzel) a přebohatým kostýmováním, které se s poetikou předlohy zcela minuly. Nicméně toto kroměřížské dvoj představení a příjemný rozhovor s vedoucí byly přesto příslibem do budoucna. Pokud bude vedoucí ochotna se inspirovat u zkušenějších kolegů a pokud bude ochotna do získávání zkušeností s dramatickou výchovou investovat čas a energii, jistě se s ní ještě setkáme.

Sympaticky neokázalé bylo také představení dětského divadelního souboru ze **ZŠ Uherský Ostroh**. Jeho vedoucí Ludmila Kašpárková sáhla po desítky let starém textu z dílny ústecké loutkářky Drahomíry Pražákové, po dramatisaci moderní pohádky Zdeňka K. Slabého **Rozhádaná písnička**. Více než třicet let je ovšem na textu znát, a to nejen ve forzirované didaktičnosti, ale i v přílišném verbalismu. Nezanedbatelný je také fakt, že text, který byl původně určen pro loutky, inscenovala L. Kašpárková jako činohru, což dětem na jevišti, které byly odkázány prakticky jen na slovo, hodně komplikovalo život. Tam, kde mohly děti vstoupit do situace (školní třída, v níž rozhádaná písnička způsobí potíže při písničkách a zkoušení), se však projevilo, že má vedoucí pro práci s dětmi cit a že je vede - zatím, pravda, spíše jen intuitivně, - k přirozenému projevu.

Ve všech nelze říct ani náhodou o veskrze diletantském a archaickém marionetářském představení Kašpárek v pekle dětského loutkářského souboru **Loutka** (text učitelky loutkářského oddělení **ZUŠ Uherské Hradiště** Marie Kellerové je typologicky i úrovní pováživě blízko pokleslé prvorepublikánské produkci B. Schweigstilla a o kultivaci dětského projevu tu lze stěží mluvit), ani o sérii představení **LDO ZUŠ z Hulína**, pod nimiž je podepsaná Lenka Urbanová. Na Žebříňáku předvedla hulínská ZUŠ hned pět inscenací. Tři dětská a dvě středoškolská. Všem bez rozdílu byla společná přehnaná a zcela neadekvátní divadelní ambice, ale zato minimální pedagogická zkušenost vedoucí a nevkus prakticky ve všech složkách - od textů přes volbu inscenačních prostředků (včetně kostýmování, scénografie a hudební složky) až po projev dětí, resp. dospívajících. Na jevišti jsme viděli šaržičky a šarže nejhrubšího zrna, slyšeli jsme nepřirozené intonace a drasticky deformované hlasy (včetně fistulí!), trapné exhibice a křečovitý humor, nad nímž zůstával rozum stát. V první inscenaci (**Kocourkov**) byl jeden z kocour-

kovských příběhů příležitostí k prvoplánovému vyrábění humoru za každou cenu (včetně závěrečné opilecké scény). **Z Motýla Otýlie**, původně Feldekovy lyrizující pohádkové prózy, zmizela pod náporem grimas, nasládlého silonového kostýmování a pokusů o jakýsi pseudobalet jakákoliv poezie a hravost. Třetí dětská inscenace hulínské ZUŠ - **Partyzán** - byla dramatisací jedné epizody z Hrdého Budžese, která posloužila k pováživě nevkusnému a mnohdy i stěží pochopitelnému vtipkování, podbarvenému ještě ke všemu imitací projevu B. Hrzánové. Pídit se po tom, jaký mají děti vztah ke zvolené látce, vědí-li vůbec, o čem kniha I. Douskové vlastně je, bylo zcela zbytečné, protože o to v tomto případě zjevně vůbec nejde. Stejně trapně nám však bylo následující den i při dvou představeních starší skupiny téže ZUŠ - při agresivní a na citovém vydírání založené agitce o dívce propadlé drogám **Matka Bereniky** a při neuvěřitelné jevištní "sexuální výchově" **A jsme tu**, v níž vystupovalo stádo zárodků (nebo spermií?), doprovázené filmovými záběry roztomilých mimin. Je pozoruhodné, čemu všemu se učí na některých základních uměleckých školách, které jsou zřizovány proto, aby dětem a mladým lidem nabýzely kvalitní výuku dramatické výchovy...

Porota krajské přehlídky dětských divadelních, loutkářských a recitačních souborů v Uherském Hradišti pracovala ve složení: Zuzana Varhaníková, Kristýna Vyhliďová, Jaroslav Dejl, Jiří Pelán a Jaroslav Provazník (předseda)

Jaroslav Provazník

DNEŠNÍ PROGRAM

PÁTEK - 15.6.2007

13.15 - 13.30	zahájení recitační části DS 2007
13.45 - 14.45	dílny pro recitátory II., III. a IV. kategorie
15.00 - 18.00	vystoupení recitátorů III. kategorie
19.30 - 21.00	beseda lektorského sboru s recitátory III. kat. a jejich doprovodem
	dílny pro recitátory II. a IV. kategorie
21.45	diskusní klub pro doprovod recitátorů II. a IV. kat.
	informační schůzka pro seminariety

deník nejčtenější zpravodajské noviny

...moje noviny

www.krkonosky.denik.cz/ds

Reportáž z festivalu

- fotografie představení
- záznamy seminářů
- názory účastníků

BLAŽKOVÁ - DÍL 1. - MARNÁ SNAHA

DENÍK DĚTSKÉ SCÉNY - ČÍSLO 0.

Redakce: Eva Brhelová, Iva Dvořáková, Lukáš Horáček, Terezie Pecharová, Vojtěch Dvořák, Michal Drtina (foto), Pavel Kocych (sazba, ilustrace, grafická úprava) a Matěj. Tisk: Ofset Úpice. Redakce sídlí v Národním domě. Uzávěrka - 15.6. 2007 v 4.45. Vychází 16.6.2007 v 11.00 . Náklad - asi 300ks.